

3. ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களது உரையில் 12-வது பத்தியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களைப்போல் நமது மாநிலம் உணவுத் துறையில் ஒரு உபரி மாநிலமானால் நம் மாநிலத்தில் உள்ள சில பகுதிகளில் அரிசி ஏன் ஐந்து ரூபாய்க்கு விற்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே விநியோக முறையில் உள்ள பெரியதொரு கோளாறுதான் அதற்குக் காரணமாக இருக்கவேண்டும். அண்டை மாநிலங்களுக்கு அரிசி அனுப்புவதற்கு அரசு முன்வந்திருக்கும் போது நம் மாநிலத்தில் உள்ள எல்லாப் பகுதிகளுக்கும், பார்டர் ஏரியாக்களுக்கும், அரிசி நியாயமான விலையில் கிடைக்கச் செய்வது அரசின் முதல் கடமைபாகும். அரசின் தவறான உணவுக் கொள்கையினால்தான் இந்த விலை உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எங்களது அண்டை மாவட்டமான நெல்லை மாவட்டத்தில் அரிசி 1.50 ரூபாய்க்கு விற்கும்போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரிசி ரூ. 5-க்கு விற்கக்கூடிய ஒரு நிலை இன்று இருக்கிறது. மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் இருக்கக்கூடிய தடுப்புச் சாவடிகள், மாவட்டத்திற்குள் இருக்கும் தடுப்புச் சாவடிகள் இவைகள் எல்லாம் மாற்றப்பட்டு மாநிலத்தின் எல்லைகளில் மட்டும் தடுப்புச் சாவடிகள் வைக்கவேண்டும். ஆகவே பார்டர் ஏரியாக்களிலும் அரிசி நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு அரசு வழிவகை செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, படிக்காதவர்களிடத்திலே இருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்குரிய திட்டங்கள் எதுவும் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் திட்டங்கள் எதுவும் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் காணப்படவில்லை. தொழில் துறையில் உற்பத்தியின் அளவு குறைந்து போயிருக்கிறது. புதிதாக தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதாக இல்லை. மாணவர்கள் தங்கள் எதிர்காலத்தைக் குறித்து, வேலைவாய்ப்பு குறித்து மிகவும் பீதியடைந்திருக்கிறார்கள். இளைஞர் அணியில் பலர் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு நிரந்தர வேலை கிடைக்குமா என்ற

1974 சனவரி 23] [திரு. என். டென்னிஸ்]

பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கும் நிரந்தர வேலை கொடுப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில்துறையில் அமைதியான மாநிலமாக நம் மாநிலம் இருந்து வந்தது. ஆனால் இன்று இங்கு தொழில் வளம் கெட்டு விட்டது. தொழில் வளம் கெட்டுவிட்டது என்றால் தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படுகின்ற நிலைமை. இன்று வேலையில்லாது பல தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே தொழில் அபிவிருத்திக்காக மாவட்ட அளவில் திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டும். மாவட்ட அளவில் தொழில் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். மாவட்ட அளவில் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி மாவட்ட அளவில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டும். படித்துவிட்டு, வேலை தேடித் தரும் அலுவலகத்தில் பதிவு செய்து விட்டு இன்று பலர் வேலையின்றி திரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கான திட்டங்களை அரசு தீட்ட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மாநிலத்தில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டு, நிம்மதி இருக்காது, கொந்தளிப்பான நிலைமை ஏற்படும்.

இன்று மாணவர்களிடத்தில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அமைதியின்மை ஏற்படக் காரணம் அவர்கள் போலீஸ் அட்டுழியங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். படித்தும், அரசு இயந்திரத்தின் கோளாறு காரணமாக வேலை கிடைக்காது போகுமோ என்ற எண்ணம் அவர்களிடையே இருப்பதால் அவர்களிடையே அமைதியில்லாததொரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாடையங்கோட்டை, திருச்சி கிளைஸ் ஹாஸ்டல் சம்பவங்கள் நீதி விசாரணை மூலம் அவை தவறானவை என்று குறிப்பிட்டும் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் அதற்கு வருத்தம் தெரிவித்ததாக இல்லை. அடுத்தபடியாக போக்குவரத்துத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் பல பஸ்கள் இன்று பழுதடைந்திருக்கின்றன. அடிக்கடி பஸ்கள் ப்ரேக்டவுன் ஆகின்றன. எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்கள் குறித்த நேரத்தில் புறப்படாமல் இருக்கும் ஒரு நிலை இருக்கிறது. வண்டிகளில் முக்கிய பாகங்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பஸ் போக்குவரத்து இன்று பல கழகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அக்கழகங்களில் உள்ள ஊழியர்கள் அவர்கள் சர்க்கார் ஊழியத்தில் இருந்தபோது

[திரு. என். டென்னிஸ்] [1974 சனவரி 23]

இருந்துவந்த உரிமைகள் பாதிக்கப்படுமோ என்ற பீதியில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு ஏற்கனவே இருந்த உரிமைகள் உரிமைகளோடு கூட வேலை பாதுகாப்பிற்கெல்லாம் நிரந்தரமான தொரு முடிவு காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று கட்டப்பொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகம் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. நாகர்கோவிலில் அதன் தலைமை ஸ்தானம் என்றென்றும் நிரந்தரமாக இருப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மாநிலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் சாலைகள் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. மத்திய அரசில் வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தில் பல சாலைகள் அமைக்கப் பட்டன. அவற்றில் பல சாலைகள் பழுதடைந்துள்ளன. அந்தச் சாலைகள் பழுதுபார்ப்பதற்கு வழிவகைகள் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் பழுதடைந்த சாலைகள் காணப்படுகின்றன. பல பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் இந்தச் சாலைகள் பழுதுபார்க்க உரிய நிதி நிலை இல்லை. ஆகவே அவை பழுதடைந்த நிலையிலேயே இருக்கின்றன. இந்த மோசமான நிலை நீக்கப்பட வேண்டும். பஸ் போக்குவரத்து உள்ள எல்லாச் சாலைகளையும் ஹைவேஸ் எடுத்துக் கொள்ளும் திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் குடிநீர் வசதி மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அதற்கு அரசு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மாவட்டப் பிரச்னைகளைப் பற்றிச் சொன்னால், இன்று தொழிற் சாலைகள் இல்லாத மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் ஒன்று தான். இந்த மாவட்டத்தில் ரப்பர் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அங்கு ரப்பர் அதிகமாக உற்பத்தி யாகிறது. படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள் அதிகம்பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே ஒரு ரப்பர் தொழிற் சாலையை நிறுவ இந்த அரசு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் சித்தார்—பட்டணம்கால் திட்டம் அமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதில் பட்டணம்கால் திட்டத்தில் 15,000 ஏக்கர் நிலம் விவசாயத்திற்காகத் திருத்தப்படவேண்டி

1974 சனவரி 23] [திரு. என். டென்னிஸ்]

யிருக்கிறது. ஆனால் இன்று வரை 8,600 ஏக்கர் வரை தான் திருத்தப்பட்டு இருக்கிறது, மந்தமாக செயல்படுகிறது. கால்வாய் மடை அமைக்க எத்தனையோ விண்ணப்பங்கள் வந்திருந்தும் காலதாமதம் ஆகிறது. அங்கேயிருக்கிற இன்ஜினீரிங் செக்ஷன் சரியான வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. செயல்படவில்லை. டாமில் தண்ணீர் இருக்கும்போது கூட அங்கு சரியான வகையில் ஒழுங்காக தண்ணீர் விநியோகம் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். அதைச் சரிசெய்ய அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மைனர் இரிகேஷனைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் முக்கியத் துவம் கொடுக்கப்படுவதாக ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மைனர் இரிகேஷனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தொகை இந்த ஆண்டு இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. நிதி ஆண்டும் முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. இனிமேல் காலதாமதமாக கொடுத்தாலும் அந்தப் பணம் 'லாப்ட்' ஆகித்தான் போகும். வேலை செய்ய முடியாது.

லோகல் ரோடு கிராண்ட்ஸ்ஸை எடுத்துக்கொண்டால், மாநில அளவில் 1—4—1967-லிருந்து பஞ்சாயத்து ரோடுகளின் நீளத்தின் அடிப்படையில் லோகல் ரோடு கிராண்ட்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. 1—4—67-க்குப் பிறகு எவ்வளவோ ரோடுகளை பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளாகத்தான் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளின் நீளத்தின் அடிப்படையில் லோகல் ரோடு கிராண்ட்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டு, அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

* திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): மாண்புமிகு சட்டபேரவைத் தலைவரவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து, தமிழகத்தின் பகுத்தறிவு இயக்கத்தின் தலைவர், வடமாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய தலைவர்களால் எல்லாம் பாராட்டப்படுகிற விதத்தில் பகுத்தறிவுப் பிரசாரங்களை இந்த நூற்றாண்டில் செய்த தலைவர்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1974 சனவரி 23]

மறைந்ததைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு ஆறுத்துயரத்தை வெளியிட்ட கவர்னர் அவர்களுக்கு நாம் நன்றி உடையவர்களாக இருக்கிறோம், என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்களின் உரையில் பொதுவாக தமிழகத்திலே, தமிழக அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் திட்டங்களையும், இனிமேல் செயல்படுத்த இருக்கிற திட்டங்களையும், வர இருக்கின்ற ஆண்டில் செய்யப்படவிருக்கிற திட்டங்களைப்பற்றியும் விளக்கும் விதத்தில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கலாம். அகில இந்தியாவிலும் இந்த மாநிலம் தான் பெருமைப்படுகிற அளவில் பல இன்னல்களுக்கு இடையிலும் தமிழக விவசாயிகள்—மின்சாரம் கிடைக்காத இன்னல்கள், உரம் கிடைக்காத இன்னல்கள்—இன்றையதினம் தங்களுடைய கடும் உழைப்பின் காரணமாகவும், தமிழக அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்பின் காரணமாகவும் அதிக அளவுக்கு நெல்லை உற்பத்தி செய்து தந்து இருக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்து விட்டு, இந்தியாவில் இருக்கும் மற்ற மாநிலங்களும் நாமும் ஏன் இப்படிச் செய்யக்கூடாது என்று பாடம் கற்றுக்கொள்ள இருக்கிறார்கள். இந்த அவையின் சார்பில் தமிழகத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நாம் மீண்டும் நன்றி சொல்லவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பல சிரமங்கள் இருந்தாலும் விவசாயப்பெருங்குடி மக்கள் சிறந்தமுறையில் உணவை உற்பத்தி செய்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனம் கோணமல், அவர்களுக்குச் சிக்கல்கள் வராமல், அவர்களுக்கு இன்னல்கள் வராமல் பார்த்துக்கொள்வது அரசாங்கத்தின் மிகவும் முக்கியமான நோக்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் மிகத்தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாம் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்கிறோம். நாம் உண்டது போக எஞ்சியுள்ள அரிசியை மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் தாராளமாக இருக்கிறார்கள்.

குஜராத்திற்கு, மராட்டியத்திற்கு, வங்காளத்திற்கு, கேரளா விற்கு. மைசூருக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து அரிசியும், நெல்லும், மற்ற தானியங்களும் தருகிறோம் என்றால், அவர்கள்

1974 சனவரி 23] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஏதோ நமக்கு 'காண்டக்ட் சர்ட்டிபிகேட்' கொடுப்பார்கள், அல்லது மற்ற மாநிலத்தில் இருப்பவர்கள் தமிழக அரசாங்கத் திற்கு ஆதரவாக இருப்பார்கள் அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஆதரவாக இருப்பார்கள் என்ற எண்ணத்தில் அல்ல. அகில இந்தியாவிலும் இருக்கும் மக்கள் இந்திய மக்கள், நாமும் இந்திய மக்கள் என்கிற ஒருமைப்பாட்டின் காரணமாகத்தான் எந்தப் பகுதியிலே உணவுப் பற்றாக்குறை வந்தாலும், எந்த மாநிலத்திலேயாவது உணவுப் பற்றாக்குறை என்று தெரிந்தாலும், உடனடியாக நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு, நம்மால் இயன்ற அளவுக்கு நாம் உணவுப்பொருள்களை அனுப்புகிறோம். இதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது.

ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் இதிலே குறை கண்டுபிடித்து, என்னைக் கேட்காமல் எப்படித் தரூலீர்கள், என்னைக் கேட்டுக் கொண்டு, நான் கொடுங்கள் என்றால் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிற அளவுக்கு இருக்கிறார்கள் என்றால் அது எவ்வளவு வேடிக்கையாக, வேதனையாக இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கேரளாவில் அரிசி தேவை என்றதும் நம்முடைய முதல்வர் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டார்கள். என்னைக் கேட்காமல் எப்படிக்கொடுப்பீர்கள் என்று நம்முடைய முதலமைச்சரையும், என்னைக்கேட்காமல் எப்படி வாங்குவீர்கள் என்று கேரள முதலமைச்சரையும் மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறது. அவர்களுடைய பதிலை எதிர் பார்த்து இன்றையதினம் கேரளத்தில் இருக்கிற சகோதரர்கள் உணவு இல்லாமல் பட்டினியால் அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதை நேற்றையதினம் கூட அந்த மாநில முதலமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் வேதனையான விஷயம் ஆகும்.

ஒரு கதை கூட உண்டு. பிச்சைக் கேட்கிறவருக்கு, இல்லை என்பதைக் கூறும் அதிகாரம் கூட மருமகனுக்கு இல்லை, மாமியாருக்குத்தான் உண்டு என்று. அது போல் இது பிச்சை கூட இல்லை. பட்டினியால், பசியால் மக்கள் வாடுகிறார்கள் என்று தெரிந்தால் உடனே அவர்களுக்கு உதவுவது தான் தமிழனின் பெருமை, மற்றவர்களின் கஷ்டத்தை உணர்ந்து உதவி செய்வது தான் தமிழனுக்கு இருக்கும் பெருமை. அந்தப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் உதவி செய்கிறோம் என்றால் அதிலும் குற்றம் காண்கிறார்கள்.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1974 சனவரி 23]

குஜராத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறை பஞ்சம் வந்தது, அங்கே பெரிய போராட்டம் வருகிறது என்றால், உடனடியாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் குஜராத்திற்கு உணவு அனுப்ப வேண்டும். குஜராத்தில் இருக்கும் முதலமைச்சர் கேட்கிறாரா, அல்லது மத்திய அரசாங்கம் அனுமதி அளிக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்கக் கூடாது. நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு மற்ற மாநிலங்களுக்கு கொடுக்க முன் வரவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் இதிலே குறுக்கே வரக்கூடாது என்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10.30)

இரண்டாவது, உணவு விஷயம். இங்கே உணவை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைக்கவில்லை. பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதைச் சமாளிக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிரமம் இருக்கிறது. நமக்குத் தெரிகிறது. நாப்கா கிடைக்கவில்லை. ஆகவே உரம் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. வெளிநாட்டிலிருந்து, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளிலிருந்து நமக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. உரம் கிடைக்காத காரணத்தால் பற்றாக்குறை இருந்தாலும் அதையும் சமாளித்து நாம் இன்றைய தினம் முன்னுக்கு வருகிறோம். இப்படித் தொல்லைகளைச் சமாளித்து உற்பத்தி செய்யும் இந்த மாநில விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் மேலும் ஆதரவாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நேற்றையதினம் கூட விவசாயத் துறை அமைச்சரவர்கள் கரும்பு விலையைப்பற்றிப் பேசினார்கள். நான் அவர்கள் பேசுகிற சமயத்தில் குறுக்கிட்டுக் கூட பேசவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்தது. இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு நம்முடைய அரசாங்கம் தனிப்பட்ட கரும்பு ஆலைகள் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய விலைகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஓரளவிற்கு மகிழ்ச்சி தரக் கூடியது தான். நம்முடைய கரும்பு விவசாயிகள் 50 கிலோ காம்ப்ளெக்ஸ் உரத்தை 85 ரூபாய்க்கு வாங்கிப் போடுகிறார்கள். 50 கிலோ காம்ப்ளெக்ஸ் உரம் முன்பு 60 ரூபாய் இருந்தது. இப்போது 85 ரூபாய்க்குக் கூட கிடைக்கவில்லை. பாம்பாஸ் உரத்தின் விலை 90 ரூபாய் இருந்தது, 140 ரூபாய். உரத்தின் விலை ஒன்றுக்கு இரண்டு பங்கு ஏறிவிட்டது. விலை ஏறி விட்டதை ஏற்றுக்

1974 சனவரி 23] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கொள்கிறோம். ஆனால் கரும்பு விலை ஏற்கெனவே 90 ரூபாய் இருந்தது இந்த ஆண்டும் 90 ரூபாய் இருப்பதில் அர்த்தமில்லை. ஆகவேதான் இதில் முதலமைச்சரவர்களும், தொழில் அமைச்சரவர்களும் மேலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நமக்கு எந்த தனிப்பட்ட ஆலைக்காரர்களையும் வதைக்க வேண்டும், கஷ்டம் உண்டாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. நாம் கரும்பு கொடுக்கிறோம். சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். இப்படி விற்று வரக்கூடிய உபரி லாபத்தில் பங்கு கேட்கிறோம். நஷ்டம் என்றால் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். 30 சதவிகிதம் சர்க்கரையை அவர்கள் 320 ரூபாய்க்கு விற்ற சமயத்தில் கோயம்புத்தூரில் இருக்கக் கூடிய சக்தி சுகர்ஸ் 115 ரூபாய் கொடுத்தார்கள்.

ஆனால் இப்பொது 382 ரூபாய்க்கு 30 சதவிகிதம் சர்க்கரையை “ஓபன் மார்க்கெட்டில்” விற்கையில் அவர்கள் நியாயமாக எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும்? 140 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமா அல்லவா? 140 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் 102.30 தான் கொடுப்பார்கள் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? ஆகவே தான் கரும்பு விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே நம்முடைய அரசாங்கம் இதில் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்திலே தான் நான் இதனைச் சொல்கிறேன்.

அரசாங்கத்திற்கு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது உத்திரப் பிரதேசத்தில் இருக்கக் கூடிய ஆலை அதிபர்கள் ஒரு அறிக்கையை, ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் 2 தினங்களுக்கு முன்பு வந்திருக்கிறது. அவர்கள் அந்த மாநிலத்தில் 92 ரூபாய் ஸ்டாநூடரி பிரைஸ் பிக்ஸ் பண்ணி யிருக்கிறார்கள், உத்திரப் பிரதேசத்தில். இதை ஆலைகள் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. ஏன்? The Damocle's sword of nationalisation is hanging on the sugar industry in U.P. ஆலைகளை தேசிய மயமாக்குகின்ற கருத்தில் அரசாங்கம் இருக்கின்ற காரணத்தால் ஆலையாளர்கள் அங்கு விவசாயிகளை மோசம் செய்ய வில்லை. அதிகமான விலை கொடுக்கிறார்கள். அங்கு சர்க்கரை கண்டு முதலில் 75 சதவிகிதம் கரும்பு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதோடு அவர்கள் சொல்கிறார்கள் In deference to

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1974 சனவரி 23]

the wishes of U.P. Government, sugar factories are paying an average price of Rs. 130 per tonne by increasing Rs. 38 per tonne. 130 ரூபாய் நாங்கள் தருகிறோம் என்று மாநில அரசாங்கம் சொல்கிறது. மத்திய அரசின் ஆலோசனையின் பேரில் மாநில அரசாங்கம் சொல்கிறது. கரும்பு விவசாயிகளைத் திருப்திப் படுத்த அவர்களுக்கு நாங்கள் 130 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன் இங்கே மட்டும் 90, 95, 100 ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்களே. என்ன காரணம்? இதன் காரணமாகத் தமிழகத்தில் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு வர வேண்டிய சுமார் 8 கோடி ரூபாய் வராமல் நின்று விடுமோ என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் தனி கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே சர்க்கரை விற்பனையில் 75 சதவிகிதம் மொத்த கண்டு முதலில் கரும்பு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இங்கே அதேமாதிரி 75 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. 75 சதவிகிதம் கொடுக்கமுடியா விட்டாலும் 55 சதவிகிதம் கொடுங்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். “ஷுகர் பிராடெக்ட்ஸ் கமிஷன்” 55 சதவிகிதம் உற்பத்தி ஆகிற மொத்தத்தில் கரும்புக்கு விலையாகக் கொடுங்கள். நாங்கள் ஒப்புக் கொள்கிறோம். 55 சதவிகிதம் கரும்பு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டு 45 சதவிகிதம் ஆலைக்காரர்கள் எடுத்துக் கொள்ளட்டும். உத்தரப் பிரதேசத்தைப் போல 75 சதவிகிதம் கொடுங்கள் என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை. 55 சதவிகிதம் போதும். அப்படிக் கொடுத்தாலும் இன்றையதினம் 120, 130, 140 கிடைக்கும். அந்த நிலையை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லோருக்கும் வைத்தியம் செய்யும் டாக்டராக இருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட முதலமைச்சர் இந்த கரும்பு விவசாயிகளுக்கும் சிறந்த டாக்டராக இருந்து குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் பணிவன்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் ஆலை அதிபர்களுக்கு அதிக விலை தேவை, லெவி சர்க்கரைக்கு விலையைக் கூட்ட வேண்டுமென்று நேற்றைய தினம் சொன்னார்கள். லெவி சர்க்கரைக்கு விலையை ஏற்றினால் அதனால் கன்ஸ்யூமரின் விலை அதிகமாகும். கன்ஸ்யூமர் அதிக

1974 சனவரி 23] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

விலை கொடுக்க முடியுமா? லெவி சர்க்கரையின் விலை அதிகப் படுத்தினால் வாங்குகிறவர்கள் தலையில் தான் விழும். இதைக் கேட்க வேண்டுமா? அவர்களுக்கு பரிந்து நாம் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு நஷ்டம் என்றால் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். ஏற்கெனவே ஆலை முதலாளிக்கு 2 கோடி, மூன்று கோடி லாபம் அதிகமாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய லாபத்தில் எதுவும் குறையவில்லை. ஆனால் கரும்பு உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயியின் விலையை மட்டும் அதிகப்படுத்தாமல் இருப்பதில் என்ன அர்த்தம்? விவசாயிகளின் உழைப்பை மறைமுகமாக ஆலைகள் லாபமாக எடுத்துக் கொள்கின்றன. எனவே தான் அதில் எங்களுக்குப் பங்கு வேண்டும், நியாயமான பங்கு கரும்பு விவசாயிகளுக்கு வேண்டும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை. கோவிந்தராசன்: தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரைமீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் இங்கே நிற்கிறேன்.

இந்த ஆளுநர் உரையில் பல்வேறு அம்சங்களைக் குறித்துக் குறிப்பாக வேளாண்மை பற்றியும், தொழில் துறை பற்றியும், பல்வேறு நிலைமைகளைப் பற்றியும் விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் பார்ப்பதற்கு அழகாகவும், புள்ளி விவரங்களோடு தந்திருக்கிறார்கள். நாட்டிலே வேலையில்லாமல் இருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும், வேளாண்மை வாயிலாக ஏறத்தாழ 40 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கின்ற ஒரு திட்டத்தைக் குறிப்பாகத் தந்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கிற நேரத்தில் பல்வேறு துறைகளிலும் வேலை வாய்ப்புகளுக்கு வழி வகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆனால் அதே சமயத்தில் மின்சாரத் துறையில், ஒரு மின்சார நிலையத்திலிருந்து 200-க்கு மேற்பட்டவர்கள் திடீரென்று வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குச் செய்தி வந்திருக்கிறது. இந்த உரையில் பல்வேறு நிலைமைகளைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் நாட்டிலே நடைபெறுகின்ற மாணவர்கள் கிளர்ச்சி பற்றியோ, அல்லது நாட்டிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த

[திரு. துரை. கோவிந்தராசன்] [1974 சனவரி 23]

அரசாங்கத்தின் குறைபாடுகளைப் பற்றியோ, நிர்வாகத்தில் இருக்கிறவர்களை, நிர்வாகத்தை ஆளுங்கட்சியினர் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதைப் பற்றியோ, நடைபெறுகிற தேர்தல்களில் ஆளுங்கட்சியினர் அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதைப் பற்றியோ ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இதைப் பார்க்கிற நேரத்தில் கூட்டுறவுத் துறை வளர்ந்து வருகின்றது என்று சொல்கிறார்கள், ஆனால் அந்தக் கூட்டுறவுத் துறை இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய துறையாக ஆக்கப்படுகிற அளவிற்குப் பல்வேறு தேர்தல்கள் ஆங்காங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் தேர்தல்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஏற்கெனவே வாங்கிய கடனைக் கட்டத் தவறியவர்கள் அல்லது அடிப்படையிலே தேர்தலில் நிற்கத் தகுதி இல்லாதவர்கள் என்று இருந்தாலும் தேர்வு பெற்று வருகிற நிலைமைகளைப் பல்வேறு இடங்களில் பார்க்க முடிகிறது.

குறிப்பாகத் தஞ்சையில் பல கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு நடைபெற்ற பல்வேறு இயக்குநர் தேர்தல்களில் கடன் கட்டத் தவறியவர்கள், அவர்கள் இந்த இடங்களுக்கு வர முடியாது என்ற நிலைமைகள் இருந்தும் அவர்கள் ஆங்காங்கு டைரக்டர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எப்படி என்று கேட்டால் அங்கே இருக்கிற பல்வேறு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களை வைத்துக் கொண்டு, அமைச்சர்களின் ஆணைப்படி அங்கே இருக்கிற சிறு விவசாயிகள் நீர் ஏற்று சங்கம், பார்ட் சர்வீஸ் போன்ற இப்படிப்பட்ட எல்லா வகையான இடங்களில் என்று இருந்து வந்த அந்த நிறுவனங்களின் தலைவர்களை நீக்கி விட்டு இரவோடு இரவாக மறுநாள் காலைப் புதிய தலைவர்களை ஏற்படுத்திக் கொள்கிற நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருப்பது குறித்து மிக மிக வேதனையோடும், வருத்தத்தோடும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில் எனக்கு ஒன்று ஞாபகம் வருகிறது. ஒரு முறை அமைச்சர் அவர்களின் பக்கத்திலே உள்ள ஒருவர் கடற்கரையில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்த நேரத்தில் அமைச்சர்களைக் கல்லால் அடிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை இந்த நேரத்தில் நான்

1974 சனவரி 23] [திரு. துரை. கோவிந்தராசன்]

எண்ணிப் பார்க்கிறேன். எண்ணிப் பார்க்கிறபோது நாட்டுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் பயன்படாத காரியங்களைச் செய்கிற அமைச்சர்களை அல்லது அவர்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கிற அதிகாரப் பெரு மக்களை இப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை உள்ளடக்கித் தான் அன்றைக்கு அவர்கள் அப்படிச் சொல்லி இருக்கக் கூடும். அப்படிச் சொன்னவர் இன்றையதினம் இந்தப் பேரவையில் அமைச்சராக இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கின்றவர்களை, அல்லது வேறு வகையான திசை திருப்புகிற பல் வேறு நிலைமைகளைச் செய்கிறவர்களை இப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட எல்லா வகையான நிலைமைகள் வருகின்ற நேரத்தில் குறிப்பாக அந்தக் கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்த மட்டும், எதை எடுத்துக்கொண்டாலும், இப்படிப்பட்ட பிரச்சனையாகத் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் திட்டவட்டமாக இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சோழ வளநாடு என்று சொல்கின்ற நேரத்தில், குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல்வேறு முறைகளில் பொதுவாகப் பிரச்சனைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருந்தாலும், இங்கே ஆளுநர் அவர்களின் உரையிலே ஒன்று வரும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இல்லை. என்னவென்று கேட்டால், பல் இடங்களில் சொல்லி வருகிற நேரத்தில் தஞ்சை மாவட்டம் தன் நிறைவு பெற்று, விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இந்த மாநிலத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், பல்வேறு இடங்களுக்கும் உணவை வழங்குகின்ற நிலைமைக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற அவர்களுக்கு, அந்தப் பகுதியிலே ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்கவேண்டும் என்று பல்வேறு துறையினருடைய எல்லா விதமான கருத்துக்களும் இதில் அடங்கும் என்று கருதினேன். ஆனால், அதுவும் இதிலே இல்லை.

குறிப்பாக இங்கே இன்றையதினம் இந்த உரையின்மீது பேசுவதற்கு முன்னால் ஆளுநர் உரையைப் பார்க்கும்பொழுது மறைந்த தலைவர் பெரியார் அவர்களுக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கின்ற வகையிலே இந்த மன்றத்திலே வைத்திருப்பது குறித்து நாம் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

[திரு. துரை. கோவிந்தராசன்] [1974 சனவரி 23]

அதே நேரத்தில் முதல்வர் அவர்களால் இங்கே அறிமுகம் செய்யப் பட்டிருக்கிற ஊழல் பாதுகாப்புச் சட்டம், அந்தச் சட்டமானது பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு, ஆளுகின்ற வகையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு அல்லது பப்ளிக் மென் என்று சொல்கிற அதிகாரத்தில் இருக்கிற அமைச்சர் பெருமக்களுக்கு அல்லது அந்தத் துறையிலே இருக்கிற சேர்மன் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தன்னைக் காத்துக்கொள்கின்ற வகையில் சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இன்றைக்கு நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். இந்த ஊழல் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிற விதிகளைப் பார்க்கிற நேரத்தில், குறிப்பாக அரசு மக்கள் குறையைப்பற்றி அங்குலம் கூட கவனிக்காமல் லஞ்சம் வாங்கிய ஒருவர்மீது ஒரு வருஷத்திற்குள் லஞ்சம் வாங்கியது பற்றி அந்த ஓராண்டு காலத்தில் அவர் மேல் குற்றம் சொல்லவில்லை என்றால் அந்த லஞ்சம் நீங்கிவிடுகிறது என்ற அமைப்பு இந்த சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஊழல் புகார் சொல்கின்ற ஒருவருக்கு அந்தப் புகார் நிரூபிக்கப்படாவிட்டால் மூன்று ஆண்டு காலம் அவருக்குத் திரும்பி தண்டனை தரவேண்டும் என்பதும் இந்த சட்டத்தில் இருக்கிறது. இறையெல்லாம் அடுத்து நியமிக்கப் பட்ட கமிஷனரும், அடிஷனல் கமிஷனரும் துணிந்து மந்திரி மீது உள்ள புகாரை குறிப்பாக நியாயமாக விசாரித்தால் அந்த அதிகாரி முறைப்படி ராஜினாமா செய்யவும், கமிஷனர் மறுத்தால் கமிஷனரைத் தூக்கி எறிகின்ற வகையிலே இந்த சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. இந்தக் கமிஷனர் ஊழல் புகாரை புலன் விசாரணை செய்யாமலேயே ஆதாரமற்றது என்று தள்ளுபடி செய்யவும் இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது.

இந்தச் சட்டத்தைப் பார்க்கிறபொழுது, இங்கே அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தில், குறிப்பாக ஏதோ ஒருவர் ரோடு ஓரத்தில் இறந்து கிடக்கிறார் என்று சொன்னால், காவல் துறையினரிடத்தில் ஒருவர் இறந்து கிடக்கிறார் என்று சொன்னால், அவர் எப்படி இறந்தார், எதற்காக இறந்தார் என்று அப்படிச் சொல்லியவர் ஆதாரங்களைத் தராவிட்டால், அப்படிச் சொல்லியவருக்கு மூன்று ஆண்டு கடுங்காவல் தண்டனை என்று சொல்லும் வகையில், இந்த நாட்டில் லஞ்சம் தருபவர்களுக்கு வாய்ப்

1974 சனவரி 23] [திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

பூட்டாக, இந்த ஆட்சியையும், கட்சியையும் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு இந்தச் சட்டத்தை இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

இதற்கு முன்னாலே எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கிற 'இண்டியன் எவிடன்ஸ் ஆக்ட்' 123, 124, 129 ஆகிய மூன்று பிரிவுகளில் அங்கே சட்டத்திற்கு உடந்தையாக துப்புத் தருகிறவர்களுக்கு அல்லது அதைப்பற்றி தனிமையாகச் சொல்கிறவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. ஆனால், இங்கே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற 2-1-1974-ல் குடியரசுத் தலைவரால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தில் தமிழகத்தில் இருக்கிற மக்கள் தங்களுடைய எண்ணங்களை ஜனநாயகத்தில் வெளிப்படுத்துவதற்குத் தடையாக பல்வேறு நிலைமைகளை நம்மாலே காணமுடிகிறது.

குறிப்பாக, ஓரிரு உதாரணங்கள் சொல்லவேண்டுமென்றால், ஒரு முதல் அமைச்சர் ஒரு கோடி ரூபாய் லஞ்சமாக வாங்கிவிட்டார் என்று சொன்னால், அந்த முதல் அமைச்சர் 6 மாத காலத்திற்கு அந்தப் பகுதியில் இல்லாமல், வெளியே சென்றுவிட்டு, அதற்குப் பின்னால் ஏழாவது மாதத்தில் உள்ளே வருவார்களேயானால், அந்த லஞ்ச ஊழல் என்பது, இந்தச் சட்டப்படி அவர் மீது குற்றம் சாட்டுவதற்கு வழியில்லாமல் நீதிபதிகளை நியமிக்கின்ற அதிகாரம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. ஹைகோர்ட்டில் இருக்கிற நீதிபதிகள் அரசாங்கத்தினுடைய துணை இல்லாமல், அவர்கள் குடியரசுத் தலைவருடைய நியமனத்தைப் பெற்று, இந்த அரசாங்கத்தினுடைய பல்வேறு நிலைமைகளை நீதியாக நேர்மையாக அவர்கள் விசாரித்து தீர்ப்புகள் வழங்க முடியும். ஆனால், இப்படிப்பட்ட லஞ்ச ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்குவதற்கு இந்த அரசுதான் இந்தக் கமிஷனரை நியமிக்கும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: * *

என்ற தொனியில் பேசுவது சரியல்ல. ஆகவே, அதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1974 சனவரி 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நடுவர்களுக்கு ஒரு உள்நோக்கம் கற்பித்துப் பேசுவது முறையாகாது. நீதிமன்றத் திலுள்ள நடுவர்களுக்கு ஒரு உள்நோக்கம் கற்பித்துப் பேசுவது முறையாகாது. ஆகவே, அதைப்பற்றிப் பேசிய பேச்சு . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அது மட்டுமல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி தவறான தகவல்களை தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நேரம் குறைவாக இருப்பதினால் நான் குறுக்கிடவில்லை. ஏதோ ஒருவர் இறந்து கிடக்கிறார் என்று சொன்னாலே குற்றம், மூன்று வருடம் தண்டனை என்று போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார். இறந்து கிடப்பவர் யாரோ ஒருவரால் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்று பொய்யைச் சொன்னால் அது தவறு. ஆனால், இறந்து கிடக்கிறார் என்று இன்பர்மேஷன் கொடுப்பதே தவறு என்று சொல்ல முடியாது. இந்தச் சட்டத்திற்கு திருத்தம் வர இருப்பதால் அப்பொழுது விரிவாகப் பேசலாம் என்று இருக்கிறேன். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி தவறான தகவல்களைப் கொடுப்பது நல்லது அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. துரை கோவிந்தராசன் அவர்கள் * * * என்ற வகையில் சொன்ன அந்தப் பகுதிகள் அவைக் குறிப்பி விருந்து நீக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: சட்டமன்றத்தில் பேசுகின்ற பொழுது ஆளுகின்ற கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் எதையும் குறிப்பேட்டிலிருந்து எடுப்பதில்லை. சட்டமன்றத்தில் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. சட்டத்தினுடைய நுணுக்கங்களை கூறுகிறபொழுது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டமன்றத்தில் பேசுவதற்கு உரிமை இருந்தாலும் பேசுவதற்கு ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. வரம்புக்கு உட்பட்ட உரிமையே தவிர, வரம்பிற்கு அப்பாற்பட்ட உரிமை இல்லை.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 சனவரி 23]

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: இந்தச் சபையில் பார்க்கிறோம். சில பேர்கள் இங்கே படித்துக்காட்டும் தபால் சிலவற்றை சபைக் குறிப்பேட்டிலிருந்து எடுத்துவிடுவது, சில பேர்கள் விஷயத்தில் எடுப்பதில்லை . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேரமாகிவிட்டது. நீங்கள் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: சட்டமன்ற விதிமுறைகள் பிரகாரம் நீதி மன்றத்தில் உள்ள வழக்குகளைப் பற்றியோ அல்லது நீதிபதிகள் அளித்த தீர்ப்புகளைப் பற்றியோ தங்களுடைய கருத்துக்களை சட்டமன்றத்தில் பேசக்கூடாது என்று இருக்கிறதே தவிர, நீதித் துறையைப் பற்றியோ அல்லது அந்தத் துறையை நிர்வகிக்கின்ற நீதிபதிகளைப் பற்றியோ பேசக்கூடாது என்று விதிமுறைகள் இல்லை. சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்த மட்டில் 'தி மெம்பர்ஸ் ஆர் இம்யூன்'.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீதிமன்றத்திலுள்ள நீதிபதிகளுக்கு உள்நோக்கம் கற்பித்து * *

என்று சொல்வது நல்லது அல்ல. எட்மண்ட் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர், அவர்களுக்குத் தெரியும். இது அவைக் குறிப்பில் இருப்பது நல்லது அல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: * * என்று சொல்வதில் தவறே கிடையாது. மக்கள் ஆட்சி காப்பாற்றப்பட வேண்டியதற்காக சொல்லப்பட வேண்டிய ஸ்டேட்மெண்ட்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பாராளுமன்றத்தில் திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் இதுபற்றிக் கூறியிருக்கிற அடிப்படையில், * * மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இங்குள்ள நிலை நீதிபதிகளுக்கு உள்நோக்கம் கற்பித்துப் பேசக் கூடாது என்பதுதான்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1974 சனவரி 23]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் அந்த அடிப்படையில் பேசவில்லை. என் சொந்த அடிப்படையில்தான் பேசுகிறேன்.

* * இந்தச் சட்டத்தினால் நாளைக்கு மக்களுக்கே நீதிமன்றத்தில் நம்பிக்கை இல்லாது போகும் என்று சொல்வதும் தவறுகாது, மக்கள் பிரதிநிதியின் கடமை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நமது விதிமுறைகளில் சப் ஜூடிஸ் ஆக இருக்கக்கூடிய விஷயங்களை இந்த அவையில் பேசக்கூடாது என்று இருக்கிறது. மேலும்

MR. SPEAKER: Rule 67 (iv) says that a member while speaking must not reflect upon the conduct of the President or Governor or any Court of Justice

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Supposing in a judgment justice is not done and to say that about that judgment is not wrong; but if we have some other *MENS REA* behind it, it is bad. When I in a common fashion say that the Judges should be above all such influences, that is only in the interest of the public.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பேரவை விதி 64 (iv)-ல் reflect upon the conduct of.....any Court of justice என்பதாக, குறிப்பிட்ட ஒரு தீர்ப்பின் அடிப்படையில் அந்தத் தீர்ப்பு சரியல்ல என்று விமர்சிப்பது கூடாது என்பதல்ல—நீதிபதிகளுக்கு உள்நோக்கம் கற்பித்துப் பேசுவது கூடாது என்பது தான். பல தீர்ப்புகளைப்பற்றி நீதி மன்றத்திலேயே எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன. அதற்கு ஒரு உள்நோக்கம் கற்பிக்கக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: * * என்று பொதுவாக நீதி மன்றங்களை எல்லாம் தாழ்வுப்படுத்தும் வகையில் பேசுவதும் கூடாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: * * என்று சொல்வது எந்த நீதிபதியையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது அல்ல. அங்கே பார்லிமெண்டில் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கு

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 சனவரி 23] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

விரோதமாக நீதிபதி தீர்ப்பு சொல்லக்கூடிய அம்சம் வந்த நேரத்தில் தான்—நீதிபதிகள் பற்றி ரீ எஜுகேட் பண்ணும்படி வந்தது. டாக்டர்கள் மகாநாட்டில் கூட டாக்டர்கள் அரசியல் தலையீடு அதிகமாக இருக்கிறது என்றார்கள், அது போல இங்கே ஜூடிஷரியரில் அரசியல் தலையீடு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்வது தவறு அல்ல . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது சரி. * *

என்பது

நீதிபதிகளுக்கு உன்னோக்கம் கற்பிப்பதுபோல இருக்கிறது, அது கூடாது என்பதுதான்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : It all depends..... supposing certain grounds are prepared by the Government, it is impossible for the judge to go against நாளைக்கு நான் பேசுகிறபோது சில விவரங்கள் வரும். அதற்கு ஒரு பாதுகாப்பாக தெளிவுபெறவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன். வழக்குகளில் சில பேர்களை தவறான முறையில் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். இவர்களுக்கும் தண்டனையாகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட வழக்குகளில் கூட நீதிபதிகள் தவறாகச் சேர்க்கப்பட்டவர்களை விடுவிப்பது இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவாக உறுப்பினர் பேசும்போது நீதிபதிகளுக்கு எந்தவிதமான உன்னோக்கமும் கற்பிக்காமல் பேசுவதுதான் நல்ல மரபு.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Mr. Speaker, what the rule says is regarding reflections on the conduct of the Judge. That will have to be interpreted in a liberal manner. That is my first point.

Any reflection should not be personal; it can be impersonal and it can be based on the decision that has been rendered by any judge in any given case. That is so far as the judiciary is concerned.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1974 சனவரி 23]

— Now there is a controversy ranging whether the Judges should be committed or what should be the commitment. What I submit is 'committed judiciary' should be according to the interpretation and the natural interpretation is that the Judges should be committed to the Law and committed to the Constitution and not committed to any executive authority or Government. That is 'the fair interpretation that can be placed.

So far as this rule is concerned, it would be erroneous if we assume nothing can be mentioned about any decision, and any fair comment that is made against any decision is not to be objected to.

So far as this House is concerned, we shall not say that the judge is motivated to give such a decision; that would be wrong and that would come within the mischief of the law. That is the reason why there is no definition given about the conduct of the judge. What the conduct of the judge is will depend upon facts of each case and that will have to be taken notice of. The Speaker is the protector of the rights of Members of this House. He can just cull out from the speeches of the various hon. Members and see whether the rule has been infringed or not. In this particular case I do not think there is anything palpably wrong or erroneous and so much so a fair interpretation should be given and that should be borne in mind. That is all my submission.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விதிப்படி நீதிபதிகளுடைய காண்டெக்ஸ்டைப் பற்றித்தான் ரிப்ளேக்ட்டிப் பண்ணக்கூடாது என்று இருக்கிறது. கோர்ட்டின் தீர்ப்பை விமர்சனம் செய்ய உரிமை இருக்கிறது. அப்படி விமர்சனம் செய்கிறபோது உள்நோக்கம் கற்பிக்கக்கூடாது என்பதுதான்.

* * * என்று சுட்டிக்காட்டக்கூட கூடாது என்பதாக தாங்கள் அளித்திருக்கிற தீர்ப்பை புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுபோல வெளியில் கூட பேச உரிமை இருக்கிறது. வெளியில் இருக்கிற உரிமை கூட உறுப்பினர்களுக்கு இந்த அவையில் பேச

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 சனவரி 23] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

இல்லை என்பது சரியாகாது. இந்த தேசத்திற்கு ஏற்பட்ட இருக்கிற ஆபத்தினைக் கூடச் சுட்டிக்காட்ட முடியாது, தடை செய்து விட்டால். உறுப்பினர்கள் தங்கள் கடமையினை நிறைவேற்றுவது சங்கடமாகிவிடும் என்பதினால் தங்கள் தீர்ப்பினை புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: Mr. Speaker, the Leader, of the Congress Party has made the position sufficiently clear and his observation gives the proper guidance.

I submit, Sir, that so far as the observation of Mr. Ponnappa Nadar is concerned, the judiciary is a committed judiciary and so far as the commitment is concerned, it is an exclusive commitment to the Law and the Constitution. Therefore, we have that concept about the judiciary being committed. There should not be any presumption, even a remote presumption that the judiciary will be committed to anything other than Law and the Constitution. The healthy convention in this House is that the Government may be charged with any motive in bringing in any legislation..

** Of Course, I do not question the *bona fide* of the Member. But the healthy convention in this House, the healthy deliberations in this House should be that we may not cast generalised reflection upon the judiciary. Not only no particular officer has been singled out, but the judiciary itself in general has been generalised and it has been said that the influence of the Government is upon the judiciary. That is why I submit that it should not be part of the proceedings.

(முற்பகல் 11.00)

திரு. செ. கந்தப்பன்: தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் கொடுத்த தீர்ப்பை புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை சில மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் கிளப்பியதால், நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். * *

இந்த வாதம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டால் இந்த நாட்டில் உயர்நீதி மன்றம், உச்ச நீதிமன்றம் ஆகியவை அரசியல்வாதிகளுக்கப்பாலே செயல்படுவதில்லையென்ற ஆபத்தான முடிவுக்கு நாமெல்லாம் வரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதிகள் அரசியல்வாதிகளால், ஹோம் மினிஸ்ட்ரியால் நியமனம் செய்யப்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1974 சனவரி 23]

படுகிறார்கள். அதனால் ஹோம் மினிஸ்ட்ரி அனுப்புகிற அல்லது மத்திய சர்க்காரால் அனுப்பப்படுகிற மசோதாக்கள் அத்தனையும் சுப்ரீம் கோர்ட்டால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. எத்தனையோ மசோதாக்கள் அங்கே தள்ளப்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் நியமனத்தில் மாநில அரசுகள் கலக்கப் படுகின்றன. அதனால் மாநில அரசினுடைய மசோதாக்கள்மீது தீர்ப்புகள் வழங்கப்படுகின்றபோது வழக்கு மன்றங்களிலே அனைத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. எனவே, சில சட்ட வரம்புகளுக்கு உட்பட்டு, ஜனநாயகக் கடமையைச் செம்மையாகச் செய்கிற நீதித் துறைக்கு உள்நோக்கம் ஏற்படுத்துவதுதான் அவருடைய வாதம். அது தவறு என்கிற உங்கள் தீர்ப்பை நீங்கள் அமுல் நடத்த வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் துரை கோவிந்தராசன் * * * என்று சொல்வது நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தப்பன் அவர்கள் கூறியதைப் போல், இந்த நடுவர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், நாட்டிலே உள்ள எல்லா நடுவர்களுக்கும் பொருந்துகிற நிலைமை உண்டாகிவிடும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள் சொல்வதைப் போல், நீதிபதிகள் கொடுக்கின்ற தீர்ப்பை விமர்சிக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அத்தீர்ப்பை விமர்சிக்கலாம். அப்படி விமர்சிப்பது நீதிமன்றத்திலே நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிதான். ஆனால், அதற்கு உள்நோக்கம் சுற்பித்து பேசுவது கூடாது. எதிர்காலத்திலே தனிப்பட்ட நீதிபதி இப்படிச் செய்வார், நடுவர்கள் இப்படி செய்வார்கள் என்று சொன்னதால், அதை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு சம்பவத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிகழ்ச்சியையெல்லாம் இங்கே சொல்வதற்கு இடமில்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நடந்த நிகழ்ச்சியைத்தான் சொல்லக் கூடாது என்று சொல்கிறேன்.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1974 சனவரி 23]

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் தீர்ப்பு தந்ததற்குப் பின்னால் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் நேரம் அப்பொழுதே முடிந்து விட்டது. ஆகவே, 2 நிமிடத்திலே முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : தாங்கள் தீர்ப்பு தந்ததற்குப் பின்னால், அதன்மீது ஒன்றும் சொல்லமுடியவில்லையென்றாலும் தங்கள் மூலமாக ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நடந்து முடிந்த திருச்சி, பாளையங்கோட்டை நிகழ்ச்சிகளது மீதான நடுநிலையாளர்களுடைய தீர்ப்புக்குப் பின்னால், இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வருவது. அந்தச் சட்ட திட்டத்தை விரிவாகப் பார்க்கிற நேரத்தில் அத்தனையும் தெரி கிறது என்பதுதான்.

அதே நேரத்தில் இங்கே இருக்கிற அமைச்சர் பெருமக்களைப் பொறுத்தமட்டில் நாட்டிலே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உரம் கிடைக்காத நேரத்தில், அப்பகுதிகளுக்கு அமைச்சர்கள் சென்று திரும்புகிற சில ஊர்களில், விவசாயிகளுக்கு 50 கிலோ, 20 கிலோ என்று உரம் தருவதாக, காட்டுகளை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலமாக வழங்கிவிட்ட பிறகு, அமைச்சர்களுக்கு வாண வேடிக்கை விட்டதற்குப் பின்னால், வரவேற்பு தந்ததற்குப் பின்னால், நூற்றுக்கணக்கான மூட்டை உரங்களை அங்கே இருக்கிற கூட்டுறவு சங்கத் தலைவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர், வெளியே எடுத்துச் செல்கிறார் என்ற செய்தி என் போன்றவர்களுக்குத் தெரிந்த பின்னால், குறிப்பாக, தஞ்சையிலே இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் ஓரிடத்திலே இருந்து 170 மூட்டை உரம் அமைச்சர்கள் வந்து போனதற்குப் பின்னால், அந்த இடத்திலேயிருந்து கடத்தப்பட்டது என்று தெரிவித்து அதற்குப் பின்னால் அந்த சொஸைட்டியினுடைய தலைவர் கைது செய்யப்பட்டு, இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குள்ளாக அவர் வெளியிலே விடப்பட்டு, இதுவரையிலே எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் இருப்பது, இப்படிப்பட்ட உரத் தட்டுப்பாடு இருக்கிற நேரத்தில், அப்படி உள்ள மார்க்கெட்டிலே விற்கிறவர்களுக்கு அமைச்சர்கள் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்களோ என்ற ஐயப்பாட்டை என்னுடைய பகுதியிலே ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்] [1974 சனவரி 23]

குறிப்பாக, அமைச்சர்கள், எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள், அல்லது அவர்களுக்கு எதிராக ஏதாவது ஒன்றை மேற்கொள்ளுகிற நேரத்தில், நாட்டில் அவர்கள் பெயர்கள் தெரிவிக்கப்படக் கூடாது என்ற அடிப்படையிலேதான் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் அமைச்சர் பெருமக்கள் கலந்து கொள்கிற நேரத்தில், தமிழகத்திலே அரசாங்கத்தினால் அந்நிகழ்ச்சி பற்றி அட்டைகள் அச்சடிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், அந்தந்தத் தொகுதியிலே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களது பெயர்கள் அதிலே இருப்பதில்லை. என்னுடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்து ஊரில் உயர்நிலைப் பள்ளி துவக்க விழாவில் அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள். அதில் அந்தந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர்கள் கலந்துகொள்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே, தஞ்சையிலே இருக்கிற மருத்துவக் கல்லூரியில் 23—12—1973-ம் தேதி அன்று டைரக்டர் ஆப் மெடிக்கல் எடுக்கேஷன் அலுவலகச் சார்பில், சூப்பரின்டென்டஸ் ஹவுஸ் என்கிற கட்டடத்தைத் திறந்திருக்கிறார்கள். காஷுவால்ட்டி டிபார்ட்மென்ட் ஒன்று திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அன்பழகன் அவர்கள் அதிலே கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். டாக்டர் நாராயணன், எம்.டி. அங்கு இருக்கிறார்கள். அந்த விழா அட்டையில் பின்னால் பார்த்தால், என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து 20, 30 மைலுக்கு அப்பால் இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நகராட்சித் தலைவர்கள், கூட்டுறவு சங்கத் தலைவர்கள் இன்னும் பலர் அதில் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் தொலைபேசி மூலமாக, இப்படிப்பட்ட என்னுடைய தொகுதியிலே நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிக்கு என்னுடைய பெயர் இல்லையென்றாலும்கூடப் பரவாயில்லை, எங்கே நடைபெறுகிறது என்கூட எனக்கு தெரிவிக்கவில்லை, என் போன்ற அங்கத்தினர்கள், அதிகாரிகளை அல்லது அமைச்சர்களைப் பார்த்தால் ஆபத்து இருக்கும் என்று கருதுகிறார்களா என்று கேட்டேன்.

இதுபோல் அமைச்சர் பெருமக்கள் வாய்மையே வெல்லும் என்ற தமிழக அரசு எம்பிளத்தைப்போட்டு நடத்துகின்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி எங்களுக்குத் தெரிவிக்காமல் இருப்பது வருத்தத்தைத் தருகிறது என்று சொன்னாலும், நாங்கள்

1974 சனவரி 23] [திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

அரசாங்கத்திற்குத் தேவையில்லையென்று சொன்னாலும், இப்படிப் பட்ட பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் பல்வேறு பகுதிகளிலே நடக்குமானால், மக்களைக் கூட்டி, மக்களெல்லாம் கொதித்தெழுந்து பல்வேறு காரண காரியங்களை ஆராயத்தக்க வகையில் மாண்புமிகு என்.வி.என். அவர்கள் சொன்னதை இந்த நேரத்தில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: Mr. Speaker, Sir, let me at the outset pay my respectful tributes to the departed leader our Great Periyar. Periyar had been instrumental to bring in the basic change in the thinking and ideas of the people of Tamil Nadu, who had basically revolutionised the very concept of social life and it is due to his untiring efforts that the people of Tamil Nadu have occupied a respectful place in the social life of our State and in the social life of our Indian community. Therefore, on behalf of my party, I also associate myself with the sentiments expressed by His Excellency the Governor in His Address.

Now talking on various economic points that have been raised by His Excellency, I would like to submit to you, Sir, that so far as our people are concerned in the State as well as in India, there has been a tendency, fortunately or unfortunately, to believe in the very personal efficiency rather than in the efficiency of the State. The State must take measures to infuse confidence in the efficiency and resourcefulness of the State and the Government or Governments that rule the State or the States. It is because of the lack of this confidence, every individual in India as well as in our State feels that in order to safeguard or to provide safety to his future, it is necessary for him not only to find the means for livelihood but also to conserve means of livelihood that leads to a sense of necessity for the accumulation of wealth.

You take any section of the society now, whether they belong to the educated section or to the uneducated section of the people, people who are connected with the agricultural field or the people who are connected with the industrial field or the people who are employed in the Government offices or private offices, they feel that they should accumulate wealth in order to

[Thiru M. A. Latheef] [1974 சனவரி 23]

safeguard their future. Now this idea of conserving and accumulating wealth leads to a sense of irresponsibility towards the society. We must make the people understand that the State is there to safeguard their interest and to conserve the resources of the community. The State is there to see that their future is safeguarded. So long as that sense is not imbued in the minds of the people, I submit that whatever measures the Government here or elsewhere will take, will meet with failure because we cannot control the people indulging in anti-social activities. Because of this, I submit that the entire fabric of the society and the entire aspect of the economic life must be re-scheduled and sincere efforts must be made to see that the future of the people is secure in the hands of the Government. It is because of the lack of this sense, we are having all these problems.

So far as the agricultural sector in our State is concerned, His Excellency the Governor has pointed out that so long as our agricultural sector is entirely dependent upon the vagaries of the monsoon and so long as proper and effective and continuous supply of water is not ensured to the people, we will not be able to have the achievements in the agricultural field. In order to ensure proper supply of agricultural products and the conservation of the products that were made in the previous year, what are the steps taken by the Government here and elsewhere, I would like to know.

So far as irrigation facilities are concerned, I submit that His Excellency the Governor has pointed out that all the irrigation sources have been tapped and very little has been left untapped. In this connection, I want to submit that thousands and thousands of tanks that had been constructed by our great Kings and great emperors, particularly in Tamil Nadu, our able predecessors, have been left without proper care. There must be a proper survey of the tanks in Tamil Nadu to find out how many tanks have been left uncared for. Also most of the tanks have been encroached upon. The bunds and supply channels have been encroached upon. As supply channels have been closed, most of the tanks have been rendered dry. In these dry tanks the encroachers are having a free day without there being any

1974 சனவரி 23/ [Thiru M. A. Latheef]

hindrance. Instead of going in for new irrigation facilities and spending more money on it, let us devote attention to safeguard the already existing tanks which are a perennial source of irrigation. I feel a committee must be constituted at the State level to see that all these tanks are cleared of the encroachers.

Now we have completely tapped all the irrigation sources. But still there are rivers. You take the river in my district. People feel that Palar is not a river and that is a wrong idea. Palar was one of the perennial rivers and it was more perennial than our Cauvery. The Palar civilization is a great civilization than the Cauvery civilization.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I object to this statement of the hon. Member.

THIRU M. A. LATHEEF: That is part of the history and that cannot be challenged.

Palar is now more or less dry because of the construction of the dam in the Karnataka State. But in spite of that, even the Hon. Speaker who hails from that district knows that Palar water is flowing throughout the year. Even in the Chingleput district as you pass across the bridge, you will see that water is flowing below that bridge even at this time of the year. So, a request had been made even in 1952 that there should be a reservoir constructed at the mouth of the Palar near Pullur. This request has been pending for the last 25 years. Now I understand that this Government have taken up this scheme and it has been referred to the experts to find out whether there is any feasibility for the construction of the dam near Pullur. I also understand that the experts have opined that it is feasible and therefore I request the Government to take up this scheme immediately.

Now I come to Javadu Hills which has an extent of 80 sq. miles and whenever we get rain, the entire Hill conserves the rain water and it flows throughout the year in different parts of the district and it can be utilised. A dam may also be constructed near Andiappannur. Now the State is facing very acute shortage of power and according to the recent note of the Government of India, Tamil Nadu will be the most affected State in the matter

[Thiru M. A. Latheef] [1974 சனவரி 23]

of acute power shortage and then comes the U. P. and other States. So in order to mitigate the power shortage these new schemes may be drawn up in such a way that they will provide not only irrigation facilities but also hydel power. In Andiappannar there is scope for providing irrigation and hydel power facilities and therefore such a scheme should be taken up there.

Then I come to economic development. We are heading towards economic development. Our country has been characterised as a developing economy. But let us have a correct picture as to what exactly is meant by economic development. We are indulging in such things which give hardly any opportunity, economic opportunity, to the lower sections of the community. That is what I want to submit.

There should be proper stages of economic development, primitive stage, developing process, etc. Then comes the stage when every man must have the basic sources to earn his livelihood. That is what is called the stage of 'mass consumption'. After that stage of 'mass consumption' comes the 'stage of automobile'. But what do we see now? We see the fourth or last stage of economic development because of the most sinister distribution of economic resources, by certain people. You can go to the streets of Madras and you can find how it is crowded with all sorts of vehicles on the road; that is one case in one part of the country. Some people have amassed wealth, amassed the resources of the community. But the poor are becoming poorer. There is no co-ordination between the industrial and agricultural sector. You start new industries and you give new employment to people in industrial sector. But when people work in industry, they indulge in what is called as 'consumption' and you have the spectacle of more people chasing few goods. There are not enough 'consumer goods' for them to consume.

So, what I say is, there should some co-ordination between agricultural and industrial sector. Otherwise you cannot have proper system of economic distribution. But what I want to submit is that the Central Government has been consistently refusing to extend the benefits to the States of Indian Union.

1974 சனவரி 23] [Thiru M. A. Latheef]

In the speech of His Excellency we find that out of Rs. 11,000 and odd crores that are distributed to the States by the Central Government, Tamil Nadu would receive only Rs. 500 crores. From what sources does the Centre get this money? It is the people of Tamil Nadu, the entire administrative machinery in Tamil Nadu and other machineries in Tamil Nadu—who raise that money. It is they who pay the Income-tax and other Central taxes. If after getting the money from the people, the Central Government does not pay heed to the repeated requests of State Governments, then we come across a precarious situation which hits the economy of the States. The sooner it is realised that the States must have the major share in the taxes collected from the States, the better for the economy of the States in Indian Union. I would request the Central Government to pay serious attention to this question as early as possible.

So far as industrial development is concerned it should not be confined to a particular locality. There should be proper decentralisation. That is the accepted national policy. But in actual practice we find that in the matter of setting up industries, a single particular State is singled out for development by the Centre. We find from the papers that the Prime Minister has laid the foundation stone of an industry costing Rs. 45 crores, another industry costing Rs. 50 crores, etc. Do you know in which State? It is in Uttar Pradesh. May I know whether the entire Indian Union consist of only one State, viz., Uttar Pradesh? Are there not States like Tamil Nadu, Karnataka, Kerala, etc? I would like to draw the attention of the Hon. Chief Minister that he should make the Centre know that there is a State like Tamil Nadu in Indian Union and that the Centre should help that State in industrial and economic development. Unless the resources of Tamil Nadu are exploited for the benefit of the people of Tamil Nadu by setting up of major industries here, unless the Centre helps in proper measure in that, the people of Tamil Nadu will rise in revolt and the entire blame for the same will be on the Central Government and Central Government alone. In this connection I wish to submit that we must also see that all the districts of Tamil Nadu are properly developed and not only Madras City, Tiruchirappalli, etc.

[Thiru M. A. Latheef] [1974 சன்வரி 23]

Take Dharmapuri, undeveloped parts of North Arcot, etc., for development. Let all districts get equal treatment. In this connection, I wish to point out that the constituency which I represent, Vaniyambadi, has not got even one industry.

(Mr. Chairman sounded the gong.)

I am the only member from my party speaking today and I may be given some more time.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி): ஏற்கெனவே தாங்கள் 20 நிமிடம் எடுத்துக் கொண்டு விட்டீர்கள்.

THIRU M. A. LATHEEF: You ask your officers whether there is any single industry in Vaniyambadi. But yet my place is full of tanneries and when the time comes I will speak on the problem of tanners. Let the Hon. Chief Minister see that in my constituency, which is at present not having even one single industry, some big industry is started.

I will finish in a minute. His Excellency has spoken about 'credit squeeze by the Reserve Bank of India'. But let us see the financial accommodation given by nationalised banks, co-operative banks, etc. What is the object with which the banks were nationalised. The laudable words of the Prime Minister were that the banks were nationalised in order to extend credit to the poorer sections of the community. But is it being done now? No. Do you want the credit squeeze to be permanently there. I would request the Hon. Prime Minister of India to see that enough financial accommodation is accorded by these banks.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I hope the hon. Member realises that he is not speaking in Parliament but in the State Assembly.

THIRU M. A. LATHEEF: As representative of the Prime Minister here, Mrs. Anandanayaki may carry my remarks to the Prime Minister and get necessary redress.

1974 சனவரி 23] [Thiru M. A. Latheef]

With these words, I wholly associate myself with the sentiments expressed by His Excellency the Governor, even though the picture painted is dismal. I applaud the laudable and commendable way in which the Government of Tamil Nadu is carrying on the administration of Tamil Nadu. Both the people and Government are happy. With these words, I support the resolution of thanks to the Governor for the Address he has delivered.

(முற்பகல் 11.30)

திரு. சீ. வடிவேலு: சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்கள் அளித்த உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற முன்வருகிறேன். நம்மையெல்லாம் வளர்த்த சுயமரியாதை இயக்கத் தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய மறைவிற்கு இரங்கலை கவர்னர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தந்தை பெரியார் அவர்களைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்ற அவருடைய தீவிர நடவடிக்கையால் தமிழகத்தில் நல்ல நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தமிழன் வாழ வேண்டும், தமிழ்ச் சமுதாயம் நல்லமுறையில் இருக்க வேண்டுமென்று பாடுபட்ட தந்தை பெரியார் அவர்கள் மறைந்ததற்கு என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழக அரசு ஆறேழு ஆண்டுக்காலமாகத் தமிழக மக்களுக்கு எப்படியெல்லாம் நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கின்றது என்று பார்க்கும்பொழுது பொதுவாக அதை எதிர்க்கட்சிகள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. இருந்தாலும் எதிர்க்கட்சிகள் என்ற காரணத்தால் கெட்ட எண்ணத்தோடு ஏதோ குறைபாடுகளைக் கூறிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

முதலாவதாக நம் தமிழக மக்களுக்குத் தேவையான உணவுக் உற்பத்தி நல்லமுறையிலே வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடுதான் உணவு உற்பத்திக்குப் பல கோடி ரூபாய்களையும், மின் உற்பத்திக்குப் பல கோடி ரூபாய்களையும் கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே தந்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் குடிதண்ணீருக்காக 93 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, தமிழக அரசு, உழுகின்ற நிலங்களெல்லாம் அந்தந்த

[திரு. சி. க. வடிவேலு] [1974 சனவரி 23]

விவசாயிகளுக்கே இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு சட்டத்தின்மூலம் நிறைவேற்றிய காரணத்தால்தான் இன்றைக்கு நம் தமிழகத்திலே பருவமழை தவறியபோதும், போதிய மின் வசதியில்லாமல் இருந்தாலும், போதிய உணவு உற்பத்தியாகி, உணவு கிடைத்திருக்கிறது. பொதுவாக பக்கத்து மாநிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால், கேரளம், ஆந்திரம், மைசூர் போன்ற மாநிலங்களைப் பார்க்கும்பொழுது எவ்வளவு வறட்சியாக இருக்கிறது, உணவுக்கு எப்படித் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, தமிழகத்திலே பெரு முயற்சியாலும், பல அமைச்சர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியாலும், அதிகாரிகளும் தீவிரமாக முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டதாலும்தான் உணவு உற்பத்தியில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம்.

பொதுவாக தமிழக அரசு ஏழை எளியவர்களுக்கு அடிக்கடி நல்ல திட்டங்களைத் தந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் பொழுதும் நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதுமட்டுமல்லாமல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே முதலிலே பாசனத் திட்டம் என்று இருக்கிறது. பொதுவாக ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலம் இருக்கின்ற ஏரி குட்டைகளுக்கெல்லாம் நல்ல வசதி தர வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு பல கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய பகுதியிலே நீண்ட காலமாக இருக்கின்ற காட்டுப்புத்தூர் வாய்க்காலின் தலைப்பிலே நல்லமுறையிலே இல்லாமல் இருந்து வருகிறது. நானும் பலமுறை சட்டமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நம்முடைய தமிழகத்திலே விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் பல இருக்கின்றன. கொடிக்காலை எடுத்துக்கொண்டால் கொல்லு ரேரியில் இருக்கின்றன. அவைகள் திடீர் திடீரென்று காய்ந்து விடுகின்றன. எனவே அதற்குத் தீவிர முயற்சியெடுத்துக்கொண்டு அவைகள் காயாமல் இருப்பதற்குப் பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று நான் இந்த மன்றத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 சனவரி 23] [திரு. சி. க. வடிவேலு]

எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் உரத் தட்டுப்பாடு என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகிறார்கள். உரத் தட்டுப்பாட்டை எப்படித் தீர்க்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே தூத்துக்குடியிலே பெரிய அளவில் உரத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுகூட வருகிற ஜூன் மாதத்திலேயிருந்து உர உற்பத்தியைச் செய்து விடும் என்ற கருத்தை கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே தந்திருக்கிறார்கள். இதனால் உரத் தட்டுப்பாடு உறுதியாக நீங்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்தத் தட்டுப்பாடு இல்லாவிட்டால் உணவு உற்பத்தியிலே தமிழகத்திலே இன்னும் அதிகமாக இருந்திருக்கும் என்பதை நாம் யாரும் மறுக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியிலே நீண்டகாலமாகவே கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை வர வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திருச்சி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே கேட்ட பொழுது அவர்களும் உறுதியாகத் தருகிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நானும், முசிறி சட்டமன்ற உறுப்பினரும் முசிறிப் பகுதியிலே சர்க்கரை ஆலை வருவதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முசிறி பகுதி ஹண்ட் பகுதி என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தத் தொழிற்சாலையும் அந்தப் பகுதியில் ஏற்படாமல் இருக்கிறது. எனவே அந்தப் பகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை வருவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. ஆர். விஸ்வநாதன் என்பவர், குன்னியூர் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் ஏறத்தாழ 400 ஏக்கர் அளவிலே அனுமதி பெறாமலே காட்டுப்புத்தூர் வாய்க்காலிலிருந்து தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்ள முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலேயும் நேரடியாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களும் துரித நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்றில் ஒரு பகுதி சொந்தம் என்று அக்ரிமெண்ட் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையிருந்தால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதாவது காட்டுப்புத்தூர், காடுபட்டி, நத்தம் பகுதிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அரசாங்கம் இதில் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சீ. க. வடிவேலு] [1974 சனவரி 23]

என்னுடைய பகுதியில் ரூரல் டெவலப்மெண்ட் ரோடு என்பது ஒன்றியத்தின் மூலம் இன்னும் வராமல் இருக்கிறது. அதற்கும் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீண்டகாலமாக அந்தப் பகுதியில் வாழை அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே அங்கே ஒரு ஆராய்ச்சிப் பண்ணை வேண்டுமென்று சட்டமன்றத்தில் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். காட்டுப்புத்தூர், தொட்டியம் போன்ற பகுதிகளில் நிறைய இருக்கிறது. எனவே அங்கே ஒரு ஆராய்ச்சிப் பண்ணை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வாய்ப்பைத் தந்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையின்பேரிலே சில கருத்துக்களை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்களின் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற அரசாங்கத்தின் கொள்கை எதிர்காலத்திலே வலுவற்றோருக்கு வாய்ப்பளிக்கும் என்று சொல்ல முடியாத அளவிற்கு இந்த உரையிலே பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இரண்டாவதாக, விவசாய உற்பத்தியிலே தன்னிறைவு பெற்று மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகின்ற ஒரு பெருமையை இப்பொழுது சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அரசாங்கத்தினுடைய ஒத்துழைப்பினாலே விவசாயத்திலே அமோக விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வது ஒருபுறத்திலே உண்மையாக இருந்தாலும்கூட இன்னொரு புறத்திலே விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சிரமங்கள், விவசாயத்திற்குத் தேவையான பொருள்கள் கிடைப்பதிலே ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டங்களைப்பற்றி அரசு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டதாக என்னால் சொல்ல முடியாது. காரணம் என்ன வென்றால் விவசாயத் துறையிலே இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் விவசாயத்தினுடைய உற்பத்திச் செலவு இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்ததைக் காட்டிலும், குறிப்பாக சென்ற ஆண்டு இருந்ததைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட ஒரு ஏக்கருக்கு எங்கள் பகுதியிலே உற்பத்திச் செலவு இரண்டாயிரம் ரூபாய் அளவில் மாறியிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால் இன்றைக்கு உரமோ, பூச்சி மருந்துகளோ

1974 சனவரி 23] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

விநியோகிக்கும் முறையிலே கோளாறுகள் ஏற்பட்டு, அவைகளைக் கள்ளத் தனமாக வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் உற்பத்தியிலே ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகள் எதிர்காலத்திலே எப்படி விவசாயம் செய்வது என்பதுபற்றித் திட்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இந்த நேரத்திலே கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து, தேசத்தில் உரம் பற்றாக்குறை காரணமாக விவசாயம் பாதிக்கப்படப் போகிறது என்று அரசாங்கத்தை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் பெரிய பாசன வசதிகளை எல்லாம் செய்து முடித்துவிட்டதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் சிறு பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? 1969-70-ம் ஆண்டு அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஓரளவு செயல்பட்டு வந்தார்கள். பிறகு அது நின்றுவிட்டது. ஏற்கனவே போடப்பட்ட திட்டங்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு யார் கையில் கொடுப்பது என்ற பிரச்சினையில் பஞ்சாயத்து யூனியனில் கொடுப்பதா, மராமத்து இலாகாவில் கொடுப்பதா என்பதில் தீர்வு காணாத நிலையில் பழுது பார்க்கக்கூட நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமலே இருந்து வருகிறது. மராமத்து இலாகாவில் ஒப்படைத்தால் நிச்சயமாக நல்லமுறையில் திட்டத்தை அமல் நடத்த முடியும்.

நிலவள வங்கிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நிலத்திலே கிணறு வெட்டப் பணம் கேட்கும்போது மத்திய ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து பணம் கிடைக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அதனால் அந்த வங்கிகள் செயல்பட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அபிவிருத்தி வேலைகளுக்குப் பணம் வழங்க வேண்டுமென்றால் பணம் கிடையாது. பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டப் பணம் வழங்கப்பட்டு வந்ததும் நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. ஆறு நீர்த் திட்டங்களுக்கு அரசு பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவழிக்கிறது. அதே போன்று கிணறு வெட்டி பம்பு செட் வைத்து விவசாயம் செய்கிற விவசாயிகளுக்கும் அரசாங்கமே பொறுப்பேற்று இலவசமாக அந்தக் கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுப்பதில் ஏன் தயக்கம் காட்ட வேண்டும்? இப்படி அரசாங்கமே இதற்கும் பொறுப்பேற்றுக்கொள்வதன்மூலம் அதிக நிலங்கள் விளைச்சலுக்கு வரும், வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும். இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் 10 லட்சம் பேருக்கு மேல் வேலை

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1974 சனவரி 23]

கிடைக்காமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வேலைக்கு 500 பேர், 1,000 பேர் விண்ணப்பிக்கிறார்கள். படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் விவசாயத் துறையில் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும்.

சிறு தொழில்களுக்காக லோன் கொடுக்கிறார்கள். ஆறு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இதிலே எவ்வளவு தொழில்களை உருவாக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. பல தொழில்களை உண்டாக்க வேண்டும், ஊக்குவிக்க வேண்டும். படித்தவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து பல தொழில்களை உருவாக்கி உற்பத்திக்கு நல்ல மார்க்கெட் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களைக் காணோம்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எப்படி அரசாங்கம் தீர்க்கப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. ஆரூயிரம் பேர்களுக்கு அரசாங்கம் வேலை கொடுக்கப் போகிறது என்று அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். பத்து லட்சம் பேரில் ஆரூயிரம் பேருக்கு வேலை கொடுத்து விட்டால் மற்றவர்கள் நிலை என்ன? எதை எடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறார்கள்.

நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் விலையை ஏற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னபோது திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். உ.பி.-யில் என்ன விலை, இங்கே என்ன விலை என்று தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயத்திற்கு ஊக்கமளிக்க முதலில் உரப் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க வேண்டும்.

உரம் பிளாக் மார்க்கட்டில் அதிக விலைக்குக் கிடைக்கிறது. அது எப்படி பிளாக் மார்க்கட்டுக்குப் போகிறது? பூச்சி மருந்துகளையும் முன்கூட்டியே இறக்குமதி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

பருத்திக்கு ஆரம்பத்தில் சி.ஏ.என். உரம் தேவைப்படுகிறது. வெட்டுகிற நேரத்திலே அதைக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த உரத்தை என்ன செய்ய முடியும்? அடித்தளத்தில் இருக்கிற விவசாயக் கூலிகளுக்குக் கூலி உயர்வு இல்லை. பாங்கு சிப்பந்திகள் மற்றவர்களுக்கெல்லாம் சம்பள உயர்வு இருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்களை மறந்து விடுகிறார்களா? இவர்கள் பிரச்சினையில்

1974 சனவரி 23] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துவதில்லை. குடிசை மாற்று வாரியமானாலும் நகரத்திலேதான், குடிநீர் வாரியமானாலும் நகரத்திலேதான். கிராமங்களுக்கு ஒன்றும் இல்லை.

அரிசனங்களுக்காக நிலம், வீடு கட்ட வேண்டுமென்று நான்கு ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. விளம்பரம்மட்டும் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். இன்று கிராமத்திற்கும் நகரத்திற்கும் வேறுபாடு அதிகமாகப் போய்விட்டது.

குடிநீர்த் திட்டத்திற்காக ஒரு நகரப் பஞ்சாயத்து மோட்டார் வாங்க வேண்டுமென்றால் சிபீ எஞ்சினியர் சாங்ஷன் பெற்றுத் தான் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தண்ணீர்த் தொட்டி கட்டியாகிவிட்டது. சிபீ எஞ்சினியர் சாங்ஷனை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைமை இன்னும் இருக்கிறது. கமிஷனர் பார்த்து அதை வாங்க வழி செய்யக் கூடாதா? மக்களுடைய எந்தப் பிரச்சினைக்கும் தீர்வு காண முடியாத நிலை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இன்னொன்று, தொழிலாளர் பிரச்சனை. கார்ப்பரேஷன் மில் தனியார் மில்லைவிட மோசமான நிலையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. மாணேஜரிடம் கேட்டால் கார்ப்பரேஷன் தலைவரிடம் பேசுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷன் தலைவரைக் கேட்டால் மாணேஜரிடம் கேளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி இழுத்தடிக்கப்படுகிறது. கார்ப்பரேஷன் ஆலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனை தீராமலிருக்கிறது. சர்க்கார், தொழிலாளர்கள் ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் ஒத்துழைப்பு கொடுக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இருந்தும் பிரச்சனைகள் அங்கு தீர்க்கமுடியாத அளவிற்கு இருக்கின்றன. தலையீடு இருந்தால்தான் எந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றியும் கவனிக்கிறார்களே தவிர தலையீடு இல்லாவிடில் எந்தப் பிரச்சனையும் கவனிப்பது இல்லை. (மணியடிக்கப் பட்டது.)

(அடுத்து, திரு. நாச்சியப்பன் பேசுவதற்கு அழைக்கப் பட்டார்.)

[1974 சனவரி 23]

*திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்து இந்த நாட்டில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் சமமானவர்கள், உயர்ந்த ஜாதி தாழ்ந்த ஜாதி என்பதில்லை, எல்லோரும் மனிதர்கள்தான் என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திய ஒரு மாபெரும் தீர்க்கதரிசிக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் இந்த உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் அந்த மாபெரும் பெரியார் அவர்கள் நம் நாட்டு மக்களுக்கு செய்த சேவைக்கு அவர்களுடைய திருவுருவப் படத்தை இந்த மாமன்றத்தில் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று முதல்வர் அவர்களை நான் தலை வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முடிவாக, பெரியார் அவர்கள் இந்த நாட்டில் என்னென்ன செய்யவேண்டும், எப்படி எப்படிப் பாடுபடவேண்டும் என்று சொன்னார்களோ அவ்விதம் செய்வதோடு அவர்கள் எந்தெந்தக் கொள்கைகளை விட்டுச் சென்றார்களோ அவற்றிற்காக நாம் பாடுபடுவோம் என்று வீர சபதம் எடுத்துக்கொள்வோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மன்றத்தில் இரண்டு மூன்று நாட்களாகப் பேசப்பட்டு வரும் காரியங்களில் கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசினார்கள். அதிலும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சி முகாமிலுள்ள நண்பர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கைத்தறியாளர்களுக்கு எவ்விதமான நன்மையையும் செய்யவில்லை, கைத்தறியாளர்கள் கஷ்டப்படுவதற்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான், என்றும் சின்னாள்ப்பட்டி போன்ற நகரங்களில் உள்ள மக்கள் வேலை இல்லாமல் வெளி ஊர்களுக்குச் செல்லக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் என்று வாதித்தார்கள். அந்த வாதத்தை நான் மறுக்கிறேன்.

1974 சனவரி 23] [திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்]

நாம் இந்தத் தொழிலாளர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக உண்மையைப் பேசவேண்டும். சின்னாப்பட்டி, அருப்புக் கோட்டை, சித்தயன்கோட்டை, சேலம், காரைக்குடி போன்ற நகரங்களில் செயற்கைப் பட்டை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்று செயற்கைப் பட்டு கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுவது உண்மை. அவர்களின் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு தமிழக அரசு தனக்குள்ள அதிகாரத்தைக் கொண்டு என்னென்ன செய்யமுடியுமோ அந்த முறைகளை எல்லாம் கையாண்டு வருகிறார்கள்.

குறிப்பாக, சின்னாப்பட்டியில் உள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களின் கஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு இந்த அரசு ஒரே மாதத்தில் பத்து நெசவுத் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் உரையில் கைத்தறித் தொழிலுக்காக 18 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அம்மாதிரி கைத்தறி தொழிலுக்காக 18 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் பாராட்டுகிறேன். அடுத்து, சின்னாப்பட்டியில் உள்ள செயற்கைப் பட்டைப் பயன்படுத்தும் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் மத்திய அரசா அல்லது மாநில அரசா என்பதை நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான செயற்கைப் பட்டை விநியோகிக்கிற உரிமையை மத்திய அரசு தன் கையில் வைத்திருக்கிறார்கள். இதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. மாநில ஆட்சியின் கையில் விநியோகிக்கிற உரிமை அத்தனையையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. தேவையான அளவிற்கு செயற்கைப் பட்டையும் கொடுக்கவேண்டும். அக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர் இந்த மூன்று மாதங்களுக்கு செயற்கைப் பட்டு தமிழ் நாட்டுக்கு எவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் 2½ லட்சம் கிலோதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் செயற்கைப் பட்டைப் பயன்படுத்தும் கைத்தறி நெசவுத்

[திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்] [1974 சனவரி 23]

தொழிலாளர்கள் ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆக, ஒரு தொழிலாளிக்கு மூன்று மாதங்களுக்கு $2\frac{1}{2}$ கிலோதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கிலோ பட்டு என்றால் ஆறு கஜம் சீலை இரண்டு சீலைகள்தான் நெய்யலாம். அவர்கள் எப்படி வாழ முடியும்? சிந்தித்துப்பாருங்கள்.

ஒரு நெசவாளருக்கு ஒரு மாதத்திற்குத் தேவையான செயற்கைப் பட்டு குறைந்தபட்சம் 10 கிலோ வேண்டும். முப்பது நாட்கள் அந்தத் தொழிலாளி நெய்கிறான் என்றால் இருபது சேலைகள் நெய்யமுடியும். அதற்கு குறைந்தது பத்து கிலோ பட்டு வேண்டும். இந்த அளவிற்கு மத்திய அரசு ஒதுக்கிக் கொடுக்கவேண்டும். மத்திய அரசு பத்து லட்சம் கிலோ ஒரு மாதத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கும்போது இரண்டரை லட்சம் கிலோ மூன்று மாதங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அது போதாது. அந்தப் பட்டு கூட வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சிறுகச் சிறுக வருகிறது. ஆகவே, இது மத்திய அரசின் தவறு அல்லது மாநில அரசின் தவறு என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

மத்திய அரசின்மீது வேண்டுமென்றே பழி போடவில்லை, உண்மையைச் சொல்கிறோம். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர்கள், ஆட்சியில் உள்ள காங்கிரஸ் தோழர்கள் பெரிய மனம் வைத்து இந்தப் பிரச்சனையைக் குறித்து மத்திய அரசைத் தட்டிக்கேட்கவேண்டும். செயற்கைப் பட்டைப் பயன்படுத்தும் தொழிலாளர்கள் இன்று அது கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மாதம் ஒன்றுக்கு பத்து லட்சம் கிலோவாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தவேண்டும். அப்படியொரு நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் நெசவாளர்களுக்கு ஒரு உருப்படியான நிலை ஏற்படும். தமிழகத்தில் உள்ள நெசவாளர்களை எல்லாம் கூட்டுறவுத் துறையில் சேர்த்தாலும்கூட தனியார் துறையில் இருக்கக்கூடிய கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தமிழக அரசு இப்போது ஒரு பாதுகாப்பு கொடுக்க முற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தனியார் துறையிலுள்ள கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பணிக் கூட்டுறவுக் கழகம் என்ற கழகத்தை அமைத்துக் கொண்டால், ஆயிரம் தறிக்களைக் கொண்டவர்கள் ஒரு கூட்டுறவுக்

1974 சனவரி 23] [திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன்]

கழகம் அமைத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு வேண்டிய பட்டு, நூல் தொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படித் தொடுப்பதாக இருந்தாலும்கூட மத்திய அரசு மாதம் ஒன்றுக்கு 10 லட்சம் கிலோ கொடுத்தால்தான் முடியும். இல்லை என்றால் முடியாது. தமிழக அரசு தன் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அவற்றைச் செய்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள்.

இம்மாதம் 10-ம் தேதி தினமணியில் ஒரு செய்தி வந்தது. அந்தச் செய்தி என்ன? ஜனவரி மாதம் முதற்கொண்டு மில் முதலாளிகளும், தனிப்பட்ட வர்த்தகர்களும் உற்பத்திச் செலவின் மேல் 2 சதவிகிதம் லாபம் வைத்து விற்றுக்கொள்ளலாம் என்று நம்பகமான வட்டாரத்திலிருந்து தெரிய வருகிறது என்று சொன்னார்கள். என்ன நடந்தது? மறுநாளே, அந்தப் பத்திரிகைச் செய்தி வருவதற்கு முன்பாக ஒரு கிலோ விலை ரூ. 29, ஆனால் இன்றையதினம் ஒரு கிலோவிற்கு விலை ரூ. 43. இந்த விலை உயர்வினால் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு செயற்கைப் பட்டு நூல் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்

(நண்பகல் 12-00)

கொள்கிறேன். கவர்னர் உரையில் நெசவாளர்களுக்கு இயன்ற அளவுக்கு உதவி செய்து வருவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. எவ்வளவுதான் நெசவாளர்களுக்காக வேலை செய்து இருந்தாலும், தமிழகத்திலுள்ள நெசவாளிக்குத் தேவைப்படுகிற அளவுக்கு நூல் கிடைக்கவில்லை. தமிழகத்திலுள்ள நெசவாளி வாழவேண்டுமானால், கைத்தறி நெசவுக்கென்று தனி ரகத்தை ஒதுக்கவேண்டும். அப்படித் தனி ரகத்தை ஒதுக்கினால்தான் அவர்கள் வாழ முடியும். அதோடு மட்டுமல்ல, தேவையான நூலும், பட்டும், அவர்களுக்குத் தேவையான காலத்தில் கொடுக்கவேண்டும். நெசவாளிகள் கஷ்டப் படுவதற்குக் காரணம் மத்திய அரசுதான். மத்திய அரசு முற்பட்டால்தான் அவர்கள் கஷ்டம் நீங்கும். ஆகவே, அகில இந்திய ரீதியில் பேசும் நண்பர்களும், மாற்றுக் கட்சி நண்பர்களும், ஆளும் கட்சி நண்பர்களும் மத்திய அரசைத் தட்டிக்கேட்டு, தமிழகத்திலுள்ள நெசவாளிக்கு ஒரு மாதத்திற்குத் தேவைப்படும் 10 லட்சம் செயற்கைப் பட்டு நூல் கிடைக்க வழிவகைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1974 சனவரி 23]

திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்: தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் இரண்டு முக்கியமான பிரச்சனைகள் விடப்பட்டு இருக்கின்றன. ஒன்று விலைவாசி ஏற்றம், மற்றொன்று வேலைவாய்ப்பு பற்றி. இன்று சாதாரணமாக உள்ள ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் உணவுப்பொருள்களை வாங்க முடியாத அளவுக்கு விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டே செல்கிறது. அந்த விலைவாசி உயர்வைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் அரசு என்ன எடுத்து இருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நமது அரசாங்கத்தில் பணியாற்றுகிற பணியாளர்களுக்கு அடிக்கடி சம்பள உயர்வு கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் தனியார் கம்பெனிகளில் அல்லது சொந்த வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு இந்த உயர்வு கிடைத்து இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. ஒவ்வொரு முறையும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு அளிக்கும்போது இந்த விலைவாசி உயருகிறது. கோதுமை வேண்டுமென்றால்கூட இப்போது டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் கோதுமையைச் சாப்பிடுங்கள் என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள். நான் மவுண்ட் ரோடில் 2 மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு ஓட்டலில் சாப்பிட்டேன். அப்போது சப்பாத்தி போட்டார்கள். ஆனால் நேற்றையதினம் போய்ச் சாப்பிட்டேன். சப்பாத்தி போடவில்லை. ஏன் போடவில்லை என்று கேட்டபோது, கோதுமை கிடைக்கவில்லை அதனால் நிறுத்தி விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அப்போது சாப்பாட்டின் விலையைக் குறைத்து இருக்கிறீர்களா என்று கேட்டபோது, எப்படிக் குறைக்கமுடியும், மற்றப் பண்டங்களின் விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த விலைவாசியைக் கட்டுப் படுத்த இந்த அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

1974 சனவரி 23] [திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

நூற்பு நூற்கும் தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் பற்றாக்குறை ஒரு பக்கம், விலைவாசி ஏற்றம் ஒரு பக்கம். அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நியாய விலையில் நூல் கிடைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலைவாய்ப்புபற்றி கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். படித்த பட்டதாரிகள் தமிழகத்தில் 5 லட்சம் பேர் இருப்பதாகவும், நடப்பு ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 40,000 பேருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க இருக்கிறோம் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். இதனால் 8 சதவிகிதம் பேருக்குத்தான் வேலை கிடைக்கிறது. இந்த 8 சதவிகிதம் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்துவிட்டால் அது ஒன்றும் பெரிய சாதனை இல்லை, படித்த மக்களைப் பற்றி மட்டும்தான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். கிராமப் புறத்தில் அரைகுறையாகப் படித்தவர்கள், அறவே படிக்காமல் இருப்பவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக் கெல்லாம் எந்த வகையில் வேலைவாய்ப்புத் தரப்போகிறீர்கள் என்பதைப் பற்றி ஒன்றும் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

கிராமப்புறத்தில் மின்சார வசதி, சாலை வசதி செய்தால் அங்கே புதிதாகத் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப் பலர் முன்வருவார்கள். அந்த வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், 10 ஆண்டுகளுக்கு 25,000 பேர் வசிக்கும் இடங்களில்தான் புதிய தொழிற்சாலைகளைக் கண்டிப்பாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் பீடித்தொழில்தான் நன்றாக நடந்து வருகிறது. இரண்டு ரக பீடிகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஒன்று மெட்ராஸ் பீடி, மற்றொன்று குஜராத் பீடி. இந்த மெட்ராஸ் பீடிக்கு வடநாட்டில் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. நான்கு ரக பீடி தயாரித்து பஞ்சாப், ஜம்மு காஷ்மீர் போன்ற பகுதிகளுக்கு அனுப்பி வருகிறேன். என்னைப்போலவே பலர் திருநெல்வேலி, திருச்சி, வடாற்காடு, தென்னாற்காடு, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களிலிருந்து பீடி தயாரித்து அனுப்புகிறார்கள். கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 25,000 கடனாக மத்திய அரசு ஸ்மால் ஸ்கேல்

[திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்] [1974 சனவரி 23]

இன்டஸ்ட்ரிஸ்க்கு வழங்கி வருகிறது. நானும் அதற்கு மனு போட்டேன். அவர்கள் என்ன பதில் அளித்தார்கள் என்றால், தொழிற்சாலைக் கட்டடம் கட்டவும், மெஷின்கள் வாங்குவதற்கும் தான் கடன் தரமுடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த பீடி தயாரிப்பது ஒரு குடிசைத் தொழிலாகத்தான் இந்தியா பூராவிலும் செய்து வருகிறார்கள். இதற்கு உபயோகிக்கப்படும் ஒரே இயந்திரம் கத்தரிக்கோல்தான். இந்த பீடித் தொழிற்சாலையில் பணிசெய்பவர் களுக்கு பாக்டரி ஆக்ட்கூட கிடையாது. எங்கள் பகுதியில் பூராவும் பெண்களே இந்தத் தொழிலில் அதிகமாக ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். இது நாடு பூராவும் ஒரு குடிசைத் தொழிலாகத்தான் நடைபெற்று வருகிறது. தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குற்றாலம் வந்திருந்த போதுகூட இது குறித்து அவரிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லி, மத்திய அரசோடு வாதாடி இந்தக் கடன் தொகையை எங்களுக்கு வாங்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். ஆகவே, இதையும் ஒரு சிறு தொழிலாகக்கொண்டு, எங்களைப் போன்ற நடுத்தர, எளிய பீடி உற்பத்தி செய்வோருக்குக் கடன் வசதி அளிக்க மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, மாநில அரசு உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உர சம்பந்தமாக என்னுடைய பகுதியில் இருக்கும் நிலவரத்தை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். எனது பகுதியில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அறிவுரை கூறும் விதத்தில் அடிக்கடி விவசாயப் பொருட்காட்சி நடத்துகிறார்கள். அங்கே ஒரு ஏக்கருக்கு 50 கிலோ உரம் போடவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் உரம் எவ்வளவு விநியோகிக்கப்பட்டது என்றால் 5, 6 கிலோதான் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நெல்லை மாவட்டக் கலெக்டர் 25 கிலோ சப்ளை செய்யப்படும் என்று ஆர்டர்போட்டு, பத்திரிக்கையில் கூட விளம்பரம் போட்டு இருந்தார்கள். அப்படி இருந்தும் உரம் ஒரு ஏக்கருக்கு 6 கிலோ, 5 கிலோ என்றுதான் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த வருஷம் மழை நன்கு பெய்ததால் அந்தப் பகுதியில் புஞ்சை நிலம் இல்லை எல்லா விவசாயிகளும் நெல்தான் போட்டார்கள். புஞ்சை நிலத்தில் நெல் விவசாயம் செய்தால் உரம் கிடையாது என்றும் சொல்கிறார்கள்.

1974 சனவரி 23] [திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

எங்கள் பகுதியில்தான் தாமிரபரணி ஆற்றுப்பாசனம் இருக்கிறது. முக்கியமாக அம்பாசமுத்திரம் பகுதியில் நல்ல பாசனம் கிடைக்கிறது. இந்த அம்பாசமுத்திரத்திலும், சேரன்மாதேவி தொகுதியிலும் மாற்றுக்கட்சியினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டால் உர வினியோகம் சரியான படி நடப்பது இல்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன். யூரியாவிற்கு சர்க்காரின் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலை ரூ. 55. ஆனால் வெளி மார்க்கெட்டில் ரூ. 150, 160 விற்கிறது. வேண்டியவர்களுக்கு சகாயவிலையில் கிடைப்பது இல்லை. அவர்கள் இதை எப்படி வெளிமார்க்கெட்டிற்குக் கொண்டுவந்து விற்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

இந்த அரசாங்கம் பசுமைப்புரட்சி செய்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் எங்கள் பகுதியில் மஞ்சள் புரட்சிதான் செய்து இருக்கிறார்கள். பயிர்கள் எல்லாம் பச்சை நிறம் மாறி மஞ்சள் நிறமாக ஆகியிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப்பற்றிக் கூறும்போது, இன்று தமிழகத்தில் எந்த அளவுக்கு நீர் மின்சாரம் முக்கியமோ அந்த அளவுக்கு அனல் மின்சாரம் முக்கியமாகிவிட்டது. அனல் மின்சாரத்திற்கும் நிலக்கரி தட்டுப்பாடு வருகிறது. அனல் மின்சாரம் தயாரிக்கும் நிலையம் தூத்துக்குடி, மேட்டூர் ஆகிய இடங்களில் விரைவில் அமைக்கப்படும் என்று கவர்னர் உரையில் இருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. அதற்காக மத்திய அரசோடு போராடி மாநில அரசு உடனடியாக அதை அமைக்க வழிவகைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று நமது மின் சக்தித் தேவை 2,010 மெகாவாட்டாகும். ஆனால் நமது மின் உற்பத்தித் திறன் 1,371 மெகாவாட்டாக மட்டுமே இருக்கிறது. எனவே, நமது மின்சாரப் பற்றாக்குறை 639 மெகாவாட்டாகும். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால அளவில் மின் உற்பத்தியைப் பெருக்காவிட்டால் 1978-79-க்குள் நமது மின்சாரப் பற்றாக்குறை 2,189 மெகாவாட்டாக உயர்ந்து விடும் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் எப்படிச் சமாளிக்கப்போகிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை. இவைகளையெல்லாம் சமாளித்தால்தான் நம் மாநிலத்தில் புதிய தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். இதற்கு மத்தியில்

[திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்] [1974 சனவரி 23]

சிம்சன் போன்ற தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் தாங்கள் உபயோகிக்கும் மின்சாரத்தைத் தாங்களே உற்பத்தி செய்து கொள்கிறோம் என்று கேட்டு இருப்பதாகவும், அதற்காக மத்திய அரசோடு மாநில அரசு தொடர்பு கொண்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இப்படி அனுமதித்தால் கிட்டத்தட்ட 15 சதவிகிதம், 20 சதவிகிதம் மின்சாரம் மிச்சப்படும். அந்த மின்சாரத்தைக்கொண்டு சிறிய தொழில்களுக்கும் விவசாயத்திற்கும் பயன்படுத்தலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். டிசம்பர் 16-ம் தேதி, 17-ம் தேதி தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட மழையின் காரணமாக பெரும் வெள்ளம் என்னுடைய சேரன்மாதேவி தொகுதியில் ஏற்பட்டது. முக்கூடல் அருகே வெள்ளம் ஏற்பட்டு, அங்கே உள்ள 80-90 குடிசைகள் அடித்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டன. நான் உடனடியாக கலெக்டரோடு தொடர்பு கொண்டு, வீடு இழந்தவர்களுக்கு ரூ. 60-ம், ரூ. 20 பெறுமானமுள்ள துணியும் வாங்கிக் கொடுத்தேன். ஊரில் உள்ள பலபேரோடு தொடர்பு கொண்டு அவர்களுக்கு 2 நாட்கள் சாப்பாடு ஏற்பாடு செய்தேன். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இது குறித்துத் தந்தியும் கொடுத்து கடிதமும் எழுதியிருந்தேன். எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை. அவர்கள் வீடு இழந்து மீண்டும் வீட்டைக் கட்டிக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் மீண்டும் வீடு கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிற வகையில் முதலமைச்சர் வெள்ள நிவாரண நிதியிலிருந்து அவர்களுக்கு நிதி ஓரளவு கடனாகவும், ஓரளவு மானியமாகவும் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக முக்கூடல்—கடையம் ரோடு கிட்டத்தட்ட 20, 25 கிராமங்களை இணைக்கக்கூடிய ரோடு. மழையின் காரணமாக இந்த ரோடு அனைத்தும் அடித்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டது. அதனால் பஸ் போக்குவரத்து கம்ப்ளீட்டாக நின்றுவிட்டது. அதன் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனே அந்த ரோட்டிற்கு வேண்டிய நிதியை ஒதுக்கி, ரோட்டை செப்பணிட்டு, மறுபடியும் பஸ் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் அரசுத் திட்டம் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதற்கு எனது ஏரியாவில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை இந்தச்

1974 சனவரி 23] [திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்]

சந்தர்ப்பத்தில் தெரியப்படுத்திக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1973 ஏப்ரல் 24-ம் தேதியிட்ட சமூக நல இலாகாவிலிருந்து 359-ம் நம்பர் உள்ள ஒரு உத்தரவு பத்திரிகைமூலம் வந்தது. தேசியமயமாக்கப்பட்ட பாங்குகள்மூலம் அரிசனங்கள், மலைஜாதியினர், பின்தங்கிய வகுப்பினர், சிறு வியாபாரிகள், குடிசைத்தொழில் செய்பவர்கள் போன்றவர்களுக்கு அரசாங்கம் கடன் வாங்கிக்கொடுக்கும் என்று விளம்பரத்தில் கண்டிருந்தது. இதை நம்பி எங்கள் பகுதியிலிருப்பவர்களும், நெல்லை மாவட்டத்தில் பல பேர்களும் மனுச் செய்திருந்தார்கள். எனது தொகுதியிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் இந்த இலாகாவுக்குச் சென்றிருக்கின்றன. அரசாங்கம் தனியாக தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்களை நியமித்து மனுக்களை விசாரித்து உடனே பாங்குகளிலிருந்து இன்னொருக்கு இவ்வளவு லோன் பணம் கொடுங்கள் என்று தாக்கீது அனுப்பினார்கள். மறுபடியும் மனுச் செய்தவர்கள் அந்த பாங்குகளுக்குச் சென்று தங்களுக்கு ரூ. 2,000, 1,500, 1,000 கடன் கொடுங்கள் என்று கேட்டு வாங்கி, வியாபாரத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால், மனுதார்கள் பாங்குகளுக்குச் சென்று கேட்டால், யாருக்கும் அங்கே பணம் கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மறுபடியும் என்னிடம் மனுதார்கள் முறையிட்டார்கள். நான் மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களுக்கு இதைத் தெரியப்படுத்தினேன். அதன் பிறகு அவர்களும் அந்த பாங்குதார்களை அழைத்து ஒரு மகாநாடு நடத்தி, முடிவு எடுத்தார்கள். அவர்கள் அதற்கு மேலும் இவர்களுக்கெல்லாம் பணம் கொடுப்பதற்குச் சம்மதித்தார்களா என்று தெரியவில்லை. மனுதார்கள் இந்தத் கடனைப் பெறுவதற்காக ரூ. 20, 25 தங்கள் கையிலிருந்து செலவு பண்ணியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் பணம் கிடைப்பதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே 16-வது பாராவில் 'மத்திய தர வகுப்பினரைச் சேர்ந்த தொழில் முனைவர்கள் சேமிப்பதற்கும் முதலீடு செய்வதற்கும் ஊக்கமளிக்கப்பட்டால் மட்டுமே ஏராளமான வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படக்கூடும்' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய தர வகுப்பினரின் முதலீட்டுக்கு ஊக்கமளிக்க சர்க்கார் முயற்சிப்பது நல்லதுதான். ஆனால்,

[திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்] [1974 சனவரி 23]

இதில் வெற்றி காண சர்க்கார் தனது தேசியமயமாக்குகின்ற கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். நல்ல முறையில் லாபகரமாக இயங்கும் தொழிற்சாலையான 'மால்கோ' நிறுவனத்தைத் தேசியமயமாக்க சர்க்கார் முயல்கிறது. இச்செயல் தமிழ் நாட்டில் உள்ள மற்றத் தொழிலதிபர்களிடையே அச்சத்தை ஊட்டியுள்ளது. தேசியமயமாக்கப்பட்ட எந்தத் தொழிலும் இதுவரை லாபத்தில் நடத்ததாகத் தெரியவில்லை. அரசு கஜாநா காலியாகவும், ஊழல்கள் பெருகி வருவதுதான் இப்பொழுது நடந்துகொண்டு வருகிறது. நாட்டின் நலனுக்காக அரசாங்கம் தனது வறட்டுக் கௌரவத்தை விட்டு தேசியமயமாக்கும் கொள்கையை மாற்றி அமைப்பதன் மூலம்தான் தமிழ் நாட்டில் தொழில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கோ. இளங்கோவன் : தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி.

தொண்டு செய்து பழுத்த பழம்
தூய தாடி மார்பில் விழும்
மண்டைச் சுரப்பை உலகம் தொழும்—அவர்
மனக் குகையில் சிறுத்தை எழும்
அவர் தாம் பெரியார்

என்று பாவேந்தர் படம் பிடித்துக் காட்டிய தந்தை பெரியார் அவர்களை நாம் இழந்துவிட்டோம். அந்த இழப்பு கூடு செய்ய முடியாதது. என்றாலும், நமக்கெல்லாம் ஆறுதல் கூறுகின்ற முறையில் ஆளுநர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

அடுத்து, நாமெல்லாம் கரிகாலச் சோழன் காலத்தில் வாழ்பவர்கள் அல்ல. கருணாநிதிச் சோழன் காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். எனவே மாமழை போற்றுவதும், மாமழை, போற்றுவதும் எனப் பாடிக்கொண்டிருக்க முடியாது. பருவத்தே பயிர்செய் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது. நமக்குத் தேவைப்படுவது மின்சாரம். மின்சார நெருக்கடி நாட்டிலே அடிக்கடி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்றாலும், அதற்கு

1974 சனவரி 23] [திரு. கோ. இளங்கோவன்]

ஆவன செய்வோம் என்று ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும். நம்முடைய மாநிலம் உணவுத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் உபரி மாநிலமாக கருதப்படுகிறது. மற்ற மாநிலங்களெல்லாம் கேட்கின்ற அளவுக்கு அரிசி அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். அது கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம் என்றாலும், விவசாயத்திற்குத் தேவையான உரம் கிடைக்கின்றதா என்றால் கிடைக்கவில்லை. மத்திய அரசு வழங்க வேண்டிய உரத்தை வழங்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதன் காரணமாகத்தான் உரத் தட்டுப்பாடே ஒழிய, மற்றபடி உர விநியோகத்தில் கோளாறு இருக்கிறதா என்று கேட்டால் கோளாறு இல்லை என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்வோம். 'காமாலைக் கண்ணனுக்குக் கண்டதெல்லாம் மஞ்சள்' என்று சொல்வதைப் போல, தவறான நோக்கம் கொண்டவர்களுக்கு ஏதோ தவறு நடப்பதாகத் தெரிகிறது. உதாரணத்திற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்கூட சுட்டிக்காட்டினார் என்று கருதுகிறேன், அதாவது அமைச்சர் வந்தார், வந்ததற்குப் பிறகு சங்கத் தலைவர் உர மூட்டைகளைப் பெற்றார், பெற்றதற்குப் பிறகு அதைத் தவறாக விற்றார், இப்படி ஊழல் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏதோ மூட்டைக் கணக்கில் சொன்னார்கள். இன்னும் கிலோக் கணக்கில் சொன்னால் ஏதோ பெரிதாக ஊழல் நடைபெறுவதாகத் தோன்றலாம். அமைச்சர் வந்திருக்கலாம். சங்கத் தலைவர், தனி நபர் அல்ல—மூட்டைகளைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்மீது எப்படிக் குற்றம் சாட்ட முடியும்? சங்கத் தலைவர் உரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார், உரத்தை விநியோகம் செய்தார், தவறுதலாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். தவறுதலாகப் பயன்படுத்திய சங்கத் தலைவர்மீது கட்சி வேறுபாடின்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டால், எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவரைக் கைது செய்திருக்கிறார். அந்த வழக்கு பெயிலபிளா, நான்-பெயிலபிளா என்று பார்க்கிறபொழுது, பெயிலபிள் என்ற காரணத்தினால், அவர் ஜாமீனில் வெளிவந்திருக்கிறார் என்று சொன்னால், ஆட்சியில் உள்ளவர்கள்மீது எப்படிக் குறைப்பட்டுக் கொள்ள முடியும்?

[திரு. கோ. இளங்கோவன்] [1974 சனவரி 23]

அடுத்து இங்கே பாசன வசதியைப் பெருக்குவதற்கு வழி வகைகள் காணப்பட்டிருக்கின்றன. புதிய திட்டங்கள் வகுக்கப் பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியில் வெண்ணாற்றில் வெள்ளம் வந்து அடித்துக்கொண்டு போகாதிருக்க சோளம்பட்டி அணைக்கட்டையும் முன்பு சொல்லியபடி இந்தத் திட்டத்தில் இணைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதிய ஏரிகளை வெட்டுவதற்கும், பழைய ஏரிகளைச் சீர்செய்வதற்கும் பல கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் என்னுடைய பகுதியைச் சார்ந்த ஆதாரம்பட்டி ஏரி, அரசுக்குடி ஏரி ஆகிய ஏரிகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிலபல தொழிற்சாலைகள் பற்றிப் பேசப்பட்டது. சிமெண்டு தொழிற்சாலை பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. டால்மியாபுரம் வரலாறு படைத்த பகுதி. இன்றைக்கு முதல்வராக இருக்கிற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அங்கே போராட்டம் நடத்தி கல்லக்குடி என்று பெயர் மாற்றம் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே சிமெண்டு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதா என்றால் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. மலிவு விலையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அதனை ஒட்டிய அரியலூரில் ஒரு தொழிற்சாலையை உண்டாக்கி உற்பத்தியைப் பெருக்கலாமா என்று கேட்டால், தாராளமாக உண்டாக்கலாம். தமிழ் நாட்டில் அப்படி உண்டாக்குவதை விட்டு விட்டு உத்தரப் பிரதேசத்தில் உண்டாக்கலாமா என்று மத்திய அரசில் உள்ளவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே ஒழிய, வேறு இல்லை. அந்த முறையிலே இந்தத் தொழிற்சாலையை தமிழ் நாட்டிலே ஏற்படுத்தினால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள சிமெண்டு நெருக்கடியை ஓரளவுக்குப் போக்க முடியும். எனவே மாநில அரசு மத்திய அரசின் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டுவந்து, அரியலூரில் ஒரு சிமெண்டு தொழிற்சாலை உருவாக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் கரும்பு உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு உரிய தொகை தரவில்லை என்று சொன்னார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் கன்னலும், செந்நெலும் விளைகிறது. செந்நெலோடு கன்னலைப் பயிரிடுகிறவர்களிடமிருந்து வாங்கு

1974 சனவரி 23]

வதற்கு ஆள் இல்லாத காரணத்தால் எங்கள் மாவட்டத்தில் சர்க்கரை ஆலை வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். எனவே மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி சர்க்கரை ஆலையை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அருமை நண்பர்கள் சிலவற்றைச் சொன்னார்கள். மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு அவ்வப்போது 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் விலைவாசி ஏறுகிறது என்றார்கள். இதைத் தான் மாநில அரசு மத்திய அரசிடம் சொல்கிறது. மத்திய அரசு எப்பொழுதெல்லாம் அதன் ஊழியர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்துகிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் விலை ஏறுகிறது. மத்திய அரசு ஊழியர் மாநில அரசு ஊழியரிடையே ஊதிய வேறுபாடு அதிகரிக்கிறது. எனவே மத்திய அரசு அதனுடைய ஊழியர்களுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்தும்போது மாநில அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று கூறுகிறேன். எனவே மத்திய அரசு எப்பொழுதெல்லாம் தன்னுடைய ஊழியர்களுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்துகிறதோ அப்பொழுது மாநில அரசைக் கலந்துகொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோதுமை சாப்பிடுங்கள் என்று சொன்னார்கள், ஆனால் கோதுமை தரவில்லை என்றார்கள். கோதுமை சாப்பிடச் சொன்னது யார் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிச் சாப்பிடச் சொன்னவர்கள் உரிய “கோட்டா”-வைத் தராத காரணத்தால் உரிய பங்கிட்டுகைச் செய்ய இயலவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இலங்கை தமிழர் பிரச்சனைபற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திரைகடல் ஓடியும், திரவியம் தேடு! உழைப்பின் வாரா உறுதிகள் உளவோ என்று இவற்றை நம்பி இலங்கைக்குச் சென்று அங்கே உழைத்து ஓரளவிற்குப் பொருள் ஈட்டினார்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு நாடோடியாகத் தாயகத்திற்குத் திரும்புகிறார்கள். இப்படி வருகிறவர்கள், ஐந்து குடும்பமல்ல, பத்து குடும்பமல்ல, 57 ஆயிரம் குடும்பங்கள், இவர்களுக்கு ஆதரவு தருகின்ற வகையில் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மத்திய அரசோடு கலந்து மாநில அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்] [1974 சனவரி 23]

* திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்: பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் இந்த இந்திய உப கண்டத்தின் பொருளாதார நிலை இன்றைக்கு மிக மோசமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது, இந்த நிலைமைகளைப்பற்றி ஓரளவிற்கு இந்த இந்திய உபகண்டத் திலிருக்கிற அனைத்து மாநில முதலமைச்சர்களும் கூடி ஒரு மா நாட்டிலே இவற்றையெல்லாம் விவாதிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் இதிலே எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார நிலை மோசமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஒரு பிரச்சனை மட்டுமல்ல. முதலமைச்சர்களின் மாநாடு என்பது அதற்காக மட்டுமல்லாமல், முதலமைச்சர்களோடு பிரதம அமைச்சரையும் சேர்த்து ஒரு நிலையான மன்றம் அமைத்து அந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி இப்படிப் பட்ட இந்த நாட்டினுடைய பிரச்சனைகளைப்பற்றி நாம் ஆராய வேண்டும். நம்முடைய இந்திய நாட்டினுடைய வேளி உறவுக் கொள்கை, பாதுகாப்பு இவற்றைப் பற்றி அடிக்கடி முதலமைச்சர்களிடம் கலந்து பேசுவதற்கு இந்த முதலமைச்சர்களின் மன்றம் மிக்க உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இத்தகைய ஒரு நிலையான ஒரு மன்றத்தை நம்முடைய இந்திய நாட்டிலே ஏற்படுத்துகிற நேரத்திலேதான் நாம் எல்லாவிதமான பிரச்சனைகளைப்பற்றியும் கூடிக் கலந்து பேசுவதற்கு முடியும்.

அண்மையிலே இலங்கை நாட்டிலே உலகத் தமிழ் மாநாடு நடந்தது. அந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்கு இந்தியாவிலிருந்தும், தமிழகத்திலிருந்தும் பிரதிநிதிகள் சென்று அதிலே கலந்து கொண்டார்கள். அப்படி அவர்கள் கலந்து கொண்ட நேரத்திலே அவர்களுக்கு அங்கு மிகப் பெரிய ஆபத்து காத்துக் கொண்டு இருந்தது. அங்கு பல தமிழ்ப் பெரு மக்களுடைய உயிர் இன்றைக்குப் பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய ஆபத்தான விளைவுகளிலிருந்து நம்முடைய தமிழ் நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் உயிர் தப்பி வந்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமைகளைப்பற்றி இந்தியப்

1974 சனவரி 23] [திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்]

பிரதம அமைச்சருக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு எடுத்துரைத்து அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப்பற்றி யெல்லாம் பேசுவதற்கு முதலமைச்சர்களுடைய மாமன்றம் மிக்க உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவிலே இன்றைக்கு எந்தவிதமான உணவுப் பிரச்சனையும் இல்லாமல் இன்றைக்கு நிம்மதியாக இருக்க முடியும். அதே நேரத்தில் இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களைப் பார்க்கிறோம். வட இந்தியாவிலே இன்றைக்கு மழை மிக நன்றாகப் பொழிந்திருக்கிறது. மழை மிக நன்றாகப் பெய்தும் அங்கு உணவுப் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடுகிறது. நல்ல வெள்ளாமை, விளைச்சல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். குஜராத்திலே, மகாராஷ்டிராத்திலே, உத்திரப் பிரதேசத்திலே இன்றைக்கு நல்ல விளைச்சல் இருந்தம்கூட அங்கெல்லாம் இன்றைக்கு உணவுப் பிரச்சனை தலைவிரித்தாடுகிறது. மக்கள் அங்கே குமுறி எழுகிற அளவிற்கு உணவுப் பிரச்சனை மிகப் பயங்கரமாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். மக்கள் குமுறியெழுந்து கிளர்ச்சி செய்து பல உயிர்கள் போக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலை இங்கே தமிழ் நாட்டிலே இல்லை.

இங்கே சென்ற ஆண்டும் இந்த ஆண்டும் மழை மிகக் குறைவாகப் பெய்தம்கூட இன்றைக்கு உணவுத் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் உணவுப் பிரச்சனையைச் சமாளித்திருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் நம்முடைய அரசு மிகச் சாமர்த்தியமான முறையில் உணவுப் பிரச்சனையைக் கையாள்வது காரணமாகத்தான் உணவுப் பிரச்சனையில் முன்னோடியாக இருக்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறோம். நம்முடைய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நம்முடைய அரசு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தருகிற காரணத்தால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நல்ல விளைச்சலைக் கண்டு வருகிறார்கள். இப்படி விளைச்சல் இல்லாது இருந்தால் பஞ்சம்தான் இருக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு காலாகாலத்தில் நம்முடைய விவசாயிகளுக்குத் தருகிற ஆதரவின் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு அதிக விளைச்சலை நாம் பார்க்கிறோம். பல வட மாநிலங்களில் நல்ல மழை பெய்தும் அங்கு பஞ்சம் தலைவிரித்தாடுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் மழை

[திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்] [1974 சனவரி 23]

குறைவாகப் பெய்தும் நாம் இன்றைக்கு உணவுப் பிரச்னையைச் சமாளித்து மற்ற மாநிலங்களுக்கும் உணவு கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம்.

நம்முடைய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைப் பொறுத்த அளவில் முக்கியப் பிரச்னை மின்சாரப் பற்றாக்குறை. இதுதான் பெருங்குறையாக இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்கு நம்முடைய தேவைக்குப் போதுமான அளவில் மின்சாரமில்லை. அதே நேரத்தில் 639 மெகாவாட் மின்சாரம் நமக்குப் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல வர இருக்கின்ற 5 ஆண்டுத் திட்டத்திலே இறுதியில் பல மின்சார நிலையங்கள் ஏற்படுத்திய பிறகும் கூட 1,185 மெகாவாட் மின்சாரம் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நமக்கு இருக்கிற மின்சாரப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்குப் பல மின்சார நிலையங்கள் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். புனல் மின்சார நிலையங்களை ஏற்படுத்த நமக்கு வாய்ப்பு இல்லை. எனவே அனுமன் நிலையங்களை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே ஏற்படுத்த இருக்கிற கல்பாக்கம் அனுமன் நிலையம் 1970-71-ம் ஆண்டுக்குள் முடிவடைந்திருக்க வேண்டும். இப்போது 77-78 க்குப் பிறகுதான் முடிவடையும் என்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் கல்பாக்கம் மின் நிலையத்தை மிக வேகமாக நிறைவேற்றக் கவனம் செலுத்தி அதைப் பூர்த்தி செய்து தர வேண்டும்.

இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே தூத்துக்குடியிலே ஒரு அனல் மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்த அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடியில் அனல் மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்துவதோடு மேட்டுரேலும் ஒரு அனல் மின் நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்கும் நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டுவதற்கும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் நம்முடைய தமிழ்நாட்டு மின்சார உற்பத்தியை நாம் ஓரளவு சரிக்கட்ட முடியும். ஆகவே நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி நெய்வேலியில் இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 சனவரி 23] [திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்]

(பிற்பகல் 12.30)

விவசாயத்திற்கு இரவு முழுவதும், பகலில் 6 மணி நேரம் மின்சாரம் தருகிறார்கள். இந்த 6 மணி நேரத்தில்கூட அடிக்கடி மின்சாரம் தடைபடுகிறது. அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு பகலில் சரிவர மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை. நேற்றைக்குக்கூட மின்சாரத் துறை அமைச்சரிடம் இதைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவர்களும் அதைப்பற்றிக் கவனித்து நிச்சயமாக அப்படி அடிக்கடி மின்சாரம் தடைபடுவதைத் தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மின்சாரப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக, அடிக்கடி மின்சாரம் தடைபடுகிற நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குத்தான் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. அதனால் உணவு விளைச்சல் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதைக் கவனத்தில்கொண்டு குறைந்தபட்சம் பகல் நேரத்தில் ஆறு மணிநேரமாவது விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் தடைபடாது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பகலில் ஆறுமணி நேரம் ஒவ்வொருநாளும் கிடைத்தால்போதும், அதற்கான ஏற்பாட்டினை மின்சார அமைச்சர் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு இன்றைக்கு உரம் கிடைப்பதில்லை. நமது வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நமக்குத் தேவையான உரத்தைப் பெற அடிக்கடி மத்திய அரசுக்கு வற்புறுத்தி வருவதற்கு விவசாயிகள் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்கிற, வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதியாகிற உரத்தில் 3 இல் ஒரு பங்கு தான் அரசாங்க யூனிட்டிக்குக் கிடைக்கிறது. மிச்சமிருக்கிற 3 இல் இரண்டு பங்கு உரம் தனியாருக்குத் தந்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் அதிகவிலைக்கு இன்றைக்கு அவற்றை விற்கிறார்கள். நூற்றுக்கு 75 சதவிகிதம் உரமாவது அரசு விநியோகத்தின்மூலம் கிடைத்தால் நமக்கு எவ்வித இடையூறும் இல்லாது, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய முடியும். நண்பர் குமாரசாமி அவர்கள் பருத்திக்குத் தேவையான வி.ஏ.என். உரம் காலத்தில் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். வி.ஏ.என். உரம் வெளிநாட்டில் இருந்து வருகிறது. அவற்றை நாமே இறக்குமதி செய்துகொள்ள நமக்கு அதிகாரம் இல்லை. நமக்கே அந்த உரத்தை இறக்குமதி செய்ய அதிகாரம் கொடுத்தால் குறிப்பிட்ட காலங்களில்

[திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்] [1974 சனவரி 23]

நமது பருத்தி விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைக்கச் செய்ய முடியும். அந்த அதிகாரத்தை மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுத்துவிட்டால் எவ்விதப் பிரச்சினையும் இல்லை.

அடுத்து, நம் அரசாங்கம் பாசனக் குளங்களைச் சீர்திருத்தம் செய்ய நிறையப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குளங்களைத் தூர் வாருகிற வேலையை எவ்வளவு விரைவாகச் செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு நாம் தண்ணீரை அதிகமான அளவில் தேக்கிவைத்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

எனது தொகுதியில் குளப்பத்தி என்கிற குளம் இருக்கிறது. அது 500 ஏக்கரா பாசனத்திற்குப் பயன்படும். அது நெடுநாளாகத் தூர் வாரப்படாமல் இருக்கிறது. அதையும் இந்தத் திட்டத் தீன்கீழ் தூர் வார ஏற்பாடு செய்தால் நிச்சயமாக நன்மை கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எனது பகுதியில் நல்லாறு நீர்த் தேக்கம் என்பது பொதுப்பணித்துறையின் பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நீர்த்தேக்கத் திட்டம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அனுப்பிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய திட்டம் அல்ல. ஆயிரம் ஏக்கராவுக்குப் பாய்கிற வசதி உடைய அந்த நல்லாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டத்திற்கு விசையில் அனுமதி கொடுத்து அதை நிறைவேற்றித்தரவேண்டுமென்று சொல்லி, எனது கருத்தினை எடுத்துச்சொல்ல அனுமதி அளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அறிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன்னதாக நமது மாநிலத்தின் தலைநகராகிய சென்னையில், அதிலும் குறிப்பாக தலைமைச் செயலகத்தில், அதிலும் குறிப்பாக 15 அமைச்சர்கள் வீற்றிருந்து நாட்டை ஆளுகிற வேளையில், இன்னும் கருக்கமாகக் கூறினால் நாட்டில் உள்ள அத்தனை பிரதிநிதிகளும் இங்கே இருக்கிற வேளையில் இன்றையதினம் குடிப்பதற்குக் கூடத் தண்ணீர் இல்லாமல் தலைமைச் செயலகம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த நாட்டின் பொறுப்பு யாருடைய கையில் இருக்கிறது? இங்கு அரசு செயல்படுகிறதா இல்லையா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். குடிப்பதற்குக் கூடத் தண்ணீர்

1974 சனவரி 23]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இல்லையென்று சொன்னால் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு மாநில அரசு தயாராய் இல்லை என்று அர்த்தம் என்றே நினைக்கிறேன்.

இன்றையதினம் இந்த நாட்டில் நடைபெறுகிற ஆட்சியைப் பார்த்தால் எந்த ஒரு இலாக்காவும் பொறுப்பாக நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. இன்று பிரமாதமாகக் கூறுகிறோம். தமிழ்நாடு உணவைப் பொறுத்த மட்டில் தன்னிறைவு பெற்று பிற மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற நிலையில் இருக்கிறது என்று கூறுகிறோம். இந்த அளவு உற்பத்தியாகிற உணவுப் பொருள் - எந்த முறையில் விநியோகிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் வெட்கப் படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஒரு பகுதியில் ஒரு கிலோ ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது, இன்னொரு பகுதியில் ஒரு கிலோ 4 ரூபாய் கொடுத்து ஏழைகள் வாங்கி உண்ண வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னால் இங்கே அரசு இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். தஞ்சையில் கொள்முதல் ஆகிற நெல்லுக்கு 75 கிலோ மூட்டை 75 ரூபாய் என்று வாங்கி, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அதையே 102 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள் என்று சொன்னால் ஒரு மூட்டைக்கு அரசுக்கு லாபம் 20 ரூபாய்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: 20 ரூபாய் சேர்க்கப்படுகிறது என்றால் 20 ரூபாயும் லாபம் அல்ல. போக்கு வரத்துச் செலவு, அரைவைக் கூலி எல்லாம் சேர்ந்ததுதான் அது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கணக்கும் இருக்கிறது. 70 ரூபாய் கொள்முதல் விலை, 3 ரூபாய் மூட்டை டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ், ஹல்லிங் சார்ஜ் 3 ரூபாய் ஆகிறது. ஆக மூட்டை 82 ரூபாய் அடக்கம். கன்னியாகுமரியில் சில்லரைக்கு விற்கப்படுவது 102 ரூபாயாக இருக்கிறது. ஒரு கிலோ 1.50-க்கு விற்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: வாங்கின உடனேயே அங்கே கொண்டு போய் விற்பது போலச் சொல்கிறார்கள். வாங்கி ஸ்டாக் செய்து, கோடவுன் வாடகை கொடுத்து, பாய்லிங் பண்ணி, ஹல்லிங் பண்ணி கொடுக்கிற வரையில் ஏற்படுகிற செலவு எல்லாம் சேர்ந்ததுதான் அது. அரசு லாபத்திற்குச் செய்யவில்லை. லாப நஷ்டம் பாராமல் செய்கிறது.

[1974 சனவரி 23]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அரிசி வியாபாரத்தின் மூலம் மட்டும் இந்த அரசாங்கம் ஒரு ஆண்டு விநியோகம் செய்கிற 60 ஆயிரம் டன் அரிசிக்கு 2 கோடி ரூபாய் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறது என்கிற குற்றச்சாட்டை வைக்கிறேன். ஒரு தனி வியாபாரி ஒரு மூட்டை ரூ. 75-க்கு வாங்கி 102-க்கு விற்க அனுமதிக்கப்படுவாரா என்று கேட்கிறேன்.

இன்னும் விநியோகம் செய்கிற முறையைக் கூற விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலேயே சில பகுதிகளில் விநியோகம் செய்கிறார்கள். சில இடங்களில் மக்கள் ஏறத்தாழ படி அரிசி 5 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் மாவட்டம் முழுவதும் செக் போஸ்ட் அமைத்திருக்கிறார்கள். வெளி மாவட்டங்களில் இருந்து அரிசி உள்ளே வர வழியில்லை. மாவட்டத்திற்குள்ளேயே ஒரு கிராமத்தில் இருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்குப் போக வழியில்லை. இந்த அவல நிலைதான் உணவு விநியோகத்தில் நாம் கையாளக்கூடிய பெரும் கோளாறுக இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசு சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷனை அமைத்திருக்கிறார்கள். சென்னைக் கார்ப்பரேஷனிலாவது கிடைத்ததோடு பலர் போக கட்டிடமாவது மிஞ்சிற்று. ஆனால் சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷனுக்கு கட்டிடங்கள் கூட மிஞ்சப் போவதில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால், இந்தக் கார்ப்பரேஷன்கள் மீது இந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்தக் கடமையோ, கன்ட்ரோலோ கிடையாது என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஃபுட் கார்ப்பரேஷனுக்காக அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலை கிலோ அரிசி ரூ. 1.50 என்று சொன்னால், நாகர்கோவிலில் செயல்படுகிற ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ரூ. 2-க்கு விற்பனை செய்கிறது. அதைத் தட்டிக் கேட்க இந்த நாட்டில் ஒரு அதிகாரி உண்டா, அரசு உண்டா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒருசில நேரங்களிலே அதிகமான விலை விற்பனர்கள் என்று உடனடியாக கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு தான் வருகிறோம். அவர்கள் சொல்வதுபோல், அநியாயமாக

1974 சனவரி 23] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

ரூ. 4, ரூ. 5 என்று அடுக்கிக்கொண்டே போகவேண்டியதில்லை. கடத்தல்காரர்கள் சொல்கிற விலையை உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த வருஷம் 24,000 டன் ஆரிசியை ரூ. 1.15-லிருந்து ரூ. 1.30, ரூ. 1.40 வரை, விலை ஏறாத வகையில் உற்பத்தி இல்லாத இடங்களில் கொடுக்கிறோம். உற்பத்தியாளர்கள், அங்குள்ள நெல்லை அரசுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்து தான் பேசி இருக்கிறோம். ஆக, எல்லா காரியங்களையும் பற்றி பேசிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லக்கூடாது. ஒன்றிரண்டு தாலுகாக்களிலே, கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள் செய்கின்ற காரியத்தை வைத்து, தமிழ் நாட்டிலேயே இப்படியில்லையென்று பேசுவது எதற்காக என்று தெரியவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ரூ. 2 என்று தவறாக விற்கிறது என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி அதிக விலைக்கு விற்க அனுமதித்த அதிகாரிமீது அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க முன்வருமா? அது யாருடைய ரெஸ்பான்சிபிலிட்டியில் நடைபெற்றது? அவர் யார்? அதனால் பொதுமக்களிடமிருந்து எவ்வளவு வருடல் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தை அமைச்சரவர்கள் உடனடியாக பெற்று, அதற்கு உடந்தையாக இருந்த அதிகாரிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன், கவனத்திற்கு வந்தபிறகு அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கழிந்த சில மாதங்களுக்கு முன்பாக பொன்மலை கிராமத்திற்கு அரிசி வேண்டுமென்று கேட்கும்போது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் உணவு அமைச்சர் அவர்களும் தேவைப்பட்டால், மறுபரிசீலனை செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கிராமத்தில் இப்பொழுது 5 செக் போஸ்ட்களை அமைத்திருக்கிறோம். அங்கு அரிசி உற்பத்தி மிகவும் குறைவு. அது மலைத்தோட்டப் பகுதி, அங்கு உற்பத்தியாகும் அரிசி அவர்களுக்குப் போதவில்லையென்று சொல்லி, அவர்களுக்கு உணவு வழங்கவேண்டுமென்று கேட்ட

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 சனவரி 23]

பொழுதுகூட, இதுவரையிலும் அவர்களுக்கு அரிசி அளித்ததாகத் தெரியவில்லை. அங்கு தேவைதான் என்று அரசு உணரவில்லை. அந்த மக்கள் மீது தயவை காட்டவில்லை. ஒருவேளை, உங்களுக்கு ஓர் மூலையாக இருக்கலாம், கோடியாக இருக்கலாம், அங்கு இருக்கிறவர்கள் மனித வர்க்கத்தினர்தான். ஒருவேளை, பூனைக்கு விளையாட்டாக இருக்கலாம், எலிக்கு அது உயிர்ப் பிரச்னை என்பதை கவனிக்க வேண்டுமென்றுதான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

ஒரு நாளேக்கு ரூ. 3 கூலி பெற்று, ஆனால், ரூ. 5-க்கு அவர்கள் அரிசி வாங்க வேண்டுமென்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன், அதிகாரிகளைப் பேட்டி கண்டு, அவர்களது கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆனால், எந்தவிதமான நடவடிக்கையையும் இதுவரையில் எடுக்கவில்லை, செய்யவில்லை. இது, இவ்வரசு மக்கள்மீது எந்த அளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, அவர் கூறி இருக்கிறேன், கூறி இருக்கிறேன் என்று சொல்கிறார். அதே நேரத்திலே, நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கூறுகிறார். அது உண்மைதானா? இப்பொழுது பொன்மலை ஒரு இடம்தான் சொல்கிறார். அவர் இதற்கு முன்னால் எத்தனை இடங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் சொன்ன அத்தனை இடங்களிலும், அதிகாரிகளைச் சந்தித்து, நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து அரிசி விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இரண்டு நாட்களுக்கு முன் மற்றொரு எம்.எல்.ஏ. கூடச் சொல்லியிருக்கிறார். அதையும் கவனிக்கிறோம், கஷ்டம் வரும்போது நாங்கள் செய்து வந்திருக்கிறோம். ஒன்றுமே செய்யவில்லையென்று சொல்வது, உள்ளபடியே மனசாட்சியோடு தான் சொல்கிறாரா என்று தெரியவில்லை. இப்பொழுது பொன்மலை ஒன்று தான் சொல்கிறார்கள். இன்னும் பல இடங்களைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று அவர்களே சொல்லி, அதிகாரிகளை அழைத்து, பொன்மலையைச் சேர்த்தால், மற்றவற்றையும் சேர்க்கவேண்டுமென்று, தனி வியாபாரிகளைக் கொண்டு நியாயமான விலையில் அரிசி கிடைப்பதற்குக் கூடிய விரைவிலே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

1974 சனவரி 23] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

கஷ்டப்பட வேண்டுமென்று நான் சொன்னதாக அர்த்தம் கற்பித்து அவர் சொல்கிறார். அப்படி இல்லவே இல்லை. கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள் அடுத்த மாநிலத்திற்குக் கடத்திச் சென்று விற்கவேண்டுமென்பதற்காக, விலை ஏறிவிட்டது என்ற புகைச் சலைக் கிளப்பி வருகிறார்கள். வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட நிலை அல்ல. கள்ளக்கடத்தல்காரர்களை சர்க்கார் கவனித்து வருகிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இதுவரையிலே முதலமைச்சரவர்களா னாலும் உணவு அமைச்சரவர்களானாலும் யார் சொன்னாலும் கள்ளக் கடத்தல்காரர்களுக்காக எந்த நிமிடத்திலும் நாங்கள் பரிந்து பேசியது கிடையாது. உணவுப் பிரச்சனையில் நீங்கள் ஏழைகளுக்கு அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோமே தவிர, மற்றவர்களுக்காக வாதிட்டதே கிடையாது. கள்ளக்கடத்தல்காரர்களைக் கட்டாயம் நீங்கள் பிடிக்க வேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்ய எங்களால் ஆனதைச் செய்கிறோம் என்று தான் நாங்கள் கூறுகிறோம். செக் போஸ்டை அகற்ற வேண்டுமென்று நாங்கள் கண்டிப்பாகச் சொல்லவில்லை. கள்ளக் கடத்தலைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் செக் போஸ்டை வைத்துத்தான் இருக்கவேண்டும். ஆங்கே செக் போஸ்டைகளை வைத்து, வெளியே இருந்து, சாப்பிடக் கூட அரிசி கொண்டு வர முடியாத நிலையை அமைச்சர் அவர்கள் சற்று மனக் கண்ணைத் திறந்து, சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, நமது மாநிலத்தில் பல கார்ப்பரேஷன்களை அமைத்திருக்கிறோம். இதுவரையிலும், அரசு நிர்வாகத்தில் இருந்த ஊழியர்கள், இப்பொழுது கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், அதற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது சட்டரீதியாகச் செல்லுமா என்பதை போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். நிச்சயமாக, கார்ப்பரேஷனை அமைத்தவுடனே, தொழிலாளர்களைக் கலந்து, கார்ப்பரேஷனில் பணியாற்ற விரும்புகிறீர்களா அல்லது அரசு ஊழியர்களாக இருக்க விரும்புகிறீர்களா என்று கேட்டிருக்க வேண்டும். அந்த மினிமம் ரிக்கொயர்மென்ட்டைக் கூட நீங்கள் செய்யவில்லையென்று

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 சனவரி 23]

சொன்னால், கார்ப்பரேஷன் அமைத்த உடனே நீங்கள் கார்ப்பரேஷனில் ஊழியர்களாக இருக்கவேண்டும், இல்லையென்று சொன்னால் நீங்கள் வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, மெட்ராஸ் சிட்டிக்கு டிரான்ஸ்பர் செய்யப்படுவீர்கள் என்று பயமுறுத்தினால் நிச்சயமாக அதைச் செய்ய இயலாது என்று போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அரசுப் போக்குவரத்துத்துறை, இலாகாவாக இயங்குவதற்கும், போக்குவரத்துக் கழகமாக இயங்குவதற்கும் அடிப்படையில் எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லை. நிர்வாக வசதி குறித்தும், அதே நேரத்தில் நிர்வாகத்தில் ஒரு மீட்சித் தன்மை இருக்க வேண்டுமென்பது குறித்தும், அதோடு மட்டும் அல்லாமல், நிர்வாகத்தில் உடனுக்குடன் முடிவுகள் எடுத்து செயல்படுத்துவதற்கு வசதிகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது குறித்தும் அவைகள் போக்குவரத்துக் கழகங்களாக மாற்றப்படுகின்றன.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் என்று இருப்பதைவிடக் கூடுதலானச் சலுகைகள்தான் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் மூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கப் பெறுகின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், போனஸ் சட்டத்தில் அரசாங்க இலாகா என்றால், அவர்களுக்கு அமுலாக்குவதில்லை. ரயில்வேயில்கூட அமுலாக்கவேண்டுமென்று எல்லா எதிர்க்கட்சியினரும் வேண்டுகோள் விடுத்தும் கூட, இன்னும் அமுலாக்கப்படவில்லை என்பது இங்கே இருக்கிற எதிர்க்கட்சி நண்பர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆக தொழிலாளர்களுக்கு வகை செய்யக் கூடிய உதவி செய்யக்கூடிய பல சட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்கு போக்குவரத்துக் கழகங்கள் என்ற அமைப்பில் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நிறைந்த வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

அரசாங்கத்திற்கும், தனியார் அல்லது அரசு நடத்துகின்ற போக்குவரத்து கழகங்களுக்கும் அடிப்படையிலே இருந்த ஒரே வேறுபாடு, அரசுத் துறையிலே பணியாற்றுவோர்கள் ஓய்வு பெற்றவுடன் அவர்களுக்கு ஓய்வுதியம் தாப்பாட்டு வருகிறது. போக்குவரத்துக் கழகங்களைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அண்ணா போக்குவரத்துக் கழக துவக்க

1974 சனவரி 23]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

விழாவில் அறிவித்ததற்கிணங்க, தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வூதியம் பென்ஷன் ஸ்கீம், இந்தியாவிலே, முதன்முதலாக, இண்டஸ்ட்ரியல் ஓர்க்கர், தொழிலாளி என்ற பிரிவினருக்கு நாங்கள் தான் அறிவித்திருக்கிறோம். அந்த ஓய்வூதியத் திட்டத்தின்படி அவர்கள் பணியிலே இருந்து ஓய்வு பெற்று உயிரோடு இருக்கிறவரையிலும் ஓய்வூதியம் பெறலாம். அதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் இறந்து விட்டாலும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு அந்த ஓய்வூதியம் கிடைக்கும். மனைவி இல்லாவிட்டால், குழந்தைகள் வயதுக்கு வருகிறவரையில், அவர்கள் ஓய்வூதியம் பெறுகிறார்கள். ஆக, எந்த வகையிலே பார்த்தாலும் அவர்களுக்குச் சலுகைகள் அதிகமாக ஆகிற வாய்ப்பு இருக்கிறதே தவிர, குறைகின்ற வாய்ப்பு இல்லை. அதைச் சரியாகத் தொழிலாளர்களிடத்திலே விளக்குவது நம் அனைவருடைய கடமை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். கார்ப்பரேஷன் பஸ்களை எடுக்கக் கூடாது என்று பல ரிட் மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறதே அதற்கு என்ன விளக்கம் சொல்கிறார் அமைச்சர் அவர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அமைச்சர் அவர்கள் மிக முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றிக் கருத்து தெரிவித்ததினால் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கார்ப்பரேஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே கார்ப்பரேஷனாக இருந்ததிலிருந்து இன்னொரு ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டோடு சேர்க்க வேண்டுமா? கார்ப்பரேஷன் என்று சொன்னால் ரீஜனலாக ஏதாவது இருக்கிறதா? ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் என்று சொல்லி சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை செல்லக்கூடிய பஸ்களின் நிலைமை என்ன? கட்டபொம்மன் கழகம் என்று ஏற்படுத்தி பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்திலிருந்து எடுத்துச் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்களே, அதனுடைய விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இது போக்குவரத்துத் துறையினுடைய விவாதமாகவே அமைந்து விடக்கூடாது. ஆங்காங்கே அமைந்துள்ள போக்குவரத்துக் கழகங்கள் தங்கள் தங்கள் எல்லைக்குள் இருக்கின்ற பேருந்து

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1974 சனவரி 23]

களைப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு செயல்படுவதுதான் பொருத்தமானது என்ற அடிப்படையிலேதான் சீரமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்திலிருந்த திருநெல்வேலியிலிருந்த பேருந்துகளையும் அரசாங்க போக்குவரத்து இலாகாவிலிருந்த நாகர்கோவிலிலிருந்த பேருந்துகளையும் ஒன்றாக்கியிருக்கிறோம். அது நிர்வாக வசதியைப் பொறுத்தது ஆகும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இந்த விவாதத்தில் புகுந்துகொள்ள நான் விரும்பவில்லை. காலம் இடம் கொடுக்கவில்லை. கட்டபொம்மன் கார்ப்பரேஷன் நெல்லை டிப்போவுக்கு என்று 3 ஏக்கர் நிலம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலம் இப்பொழுது இருக்கிற புராஜக்ட் ஹவுஸுக்குப் பக்கத்திலே அமைந்திருக்கிறது. சாதாரண விலை அந்த நிலத்திற்கு 30 ஆயிரம்தான். அதற்கு 3 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து பத்திரம் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் அந்த டிரான்ஸாக்ஷனில் ஈடுபட்டு இது நடைபெற்றிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷனுக்கு இதனால் பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி அனைத்துக் கட்சியும் சேர்ந்து புரட்டஸ்ட் பண்ணியும்கூட இந்த டிரான்ஸாக்ஷனை அந்த கார்ப்பரேஷன் செய்திருக்கிறது, இதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்தமாதிரியான ஊழல்கள் சர்வ சாதாரணமாகியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : போக்குவரத்துக் கழகங்களில் நிலம் பெறுகின்ற முறை அந்த நிலம் எவ்வளவு பெறுமானம் பெறும் என்பதை வருவாயத் துறையிலுடைய சான் நிதழ் பெற்றுத்தான் அவர்கள் எவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்து நிலத்தை வாங்கலாம் என்று சொல்கிறார்களோ அதை வைத்துத் தான் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் நிலத்தை வாங்குகின்றன. அங்கே உள்ள இடத்தில் பத்திரிகையாளர் அலுவலகம் நடப்பதாகவும் அவர்களுக்கு இது இடையூறாக இருப்பதாகவும் பாவம் அவர்கள் பல பேர்களை நாடிக் கொண்டிருப்பதாகவும் அதனால்தான் அப்படிப்பட்ட போராட்டம் என்று பத்திரிகைகளிலே போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதாகவும்தான் தகவல் தரப்படுகின்றது.

1974 சனவரி 23]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது உண்மையாக இருந்தால் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இதை விசாரிக்க ஒரு கமிட்டி போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்ததாக டிக்கட்டுகளில் பல ஊழல்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒரே நம்பரிலே இரண்டு டிக்கட்டுகள் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சாதாரணமாக கள்ள நோட்டு அந்த முறையிலேதான் செய்யப்படும், ஒரே நம்பரிலே இரண்டு டிக்கட்டுகள் அடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. 51 இ என்ற பஸ்ஸிலே எம்.எஸ்.ஐ.வி. 093567 என்ற பதினைந்து நயா பைசா டிக்கட்டு அச்சடிக்கப்பட்டு விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது . . .

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இரண்டு டிக்கட்டுகள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடம் இருக்குமானால் தயவுசெய்து அதைக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : டிக்கட்டு என்னிடம் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த விஷயத்தை நான் ஒரு வினா மூலமாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். பஸ்ஸேறு பத்திரிகைகளிலே இதைப்பற்றி பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது . . .

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதை நான் புறக்கணிக்கிறேன் என்று பொருள் கொள்ளக்கூடாது. ஒரே இம்ப்ரஷனை மூன்று நான்கு தடவை போட்டிருக்கலாம். அல்லது உண்மையாக இருக்கலாம். அப்படி ஏதாவது டிக்கட்டுகள் கிடைத்து இருக்குமானால் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இந்த அரசாங்கத்தின் மாநில சுயாட்சியைப் பற்றி இரண்டு வார்த்தைகளை கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் கழிந்த சில ஆண்டுகளாக மாநில சுயாட்சி என்று ஆங்காங்கே சொல்லிக்கொண்டு திரிவதை நம் மக்கள் மட்டுமல்ல, மத்திய அரசும் கேள்விப்பட்டு மாநில சுயாட்சி என்பது சிறுபிள்ளைத்தனம் என்று ஏனெனம் செய்திருப்பதாகப் பத்திரிகைகளிலே பார்த்திருக்கிறோம். அதற்குப் பின்னாலேயாவது அவர்கள் இந்த மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை கைவிட்டு இருக்க

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 சனவரி 23]

வேண்டும். இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்திலேயாவது கவர்னர் ஆற்றிய உரையிலே இதைப் பகுதியாகச் சேர்த்து மாநில சுயாட்சி அடைந்தே தீருவோம் இல்லாவிட்டால் உங்கள் இஷ்டப்படி என்று ஏதாவது முடித்து இருக்கவேண்டும். இந்த அறிக்கையிலே மாநில சுயாட்சிபற்றி சொல்லியிருக்கவேண்டும். ஒரு காலத்திலே திராவிட நாடு என்று கூறினோம். அது என்கே போயிற்று என்று தெரியவில்லை. உறுப்பினர் திரு. விராசாமி அவர்கள் பேசும்போழுது . . .

திரு. துரை முருகன் : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் மத்திய அரசு மாநில சுயாட்சி சிறு பிள்ளைத்தனமானது என்று சொன்னதற்குப் பிறகு இந்த அரசு மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை விட்டிருக்க வேண்டுமென்று நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள் . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. துரை முருகன் : நான் சொல்லி முடித்தவுடனே உங்கள் ஐட்ஜ்மென்டைக் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். மத்திய அரசு மாநில சுயாட்சியை சிறுபிள்ளைத்தனமானது என்று சொன்ன பிறகு மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை விட்டிருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். மாநில சுயாட்சியைச் சிறு பிள்ளைத்தனம் என்று சொன்னதே ஒரு சிறுபிள்ளைத்தனம்தான் என்று ஏன் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) : நீங்கள் சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள், நேரமாகிவிட்டது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : திரு. விராசாமி அவர்கள் கூறினார்கள் . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) : முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அதை விட்டுவிடுகிறேன். சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்கிறேன். கோவைத் தேர்தல் நெருங்குகிறபோது தொழுநோய் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லம் நிறுக்கப்படுவதாக அழைப்பு வந்தது. அந்த இல்லத்தை முதலமைச்சர் திறந்து வைப்பதாக அழைப்பு வந்தது. அந்த விழாவிலே ஐந்து அமைச்சர்

1974 சனவரி 23] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

சர்க்கர் பங்கு கொள்கிறார்கள். முதலமைச்சர் மாண்புமிகு கருணாநிதி துவக்கி வைக்க, மாண்புமிகு சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் தலைமை தாங்க, மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகம் அவர்கள், மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்கள், மாண்புமிகு எம். கண்ணப்பன் அவர்கள் சிறப்புரையாற்றுவார்கள் என்று அழைப்பு வந்தது. அவர்கள் எல்லாம் சென்னையிலிருந்து கோவைக்குச் செல்ல ஏழைகளின் வரிப்பணம்தான் செலவிடப்பட்டதா? அமைச்சர்களின் சொந்தப்பணம் செலவிடப்பட்டதா? கட்சிப் பணம் செலவிடப்பட்டதா என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு அறிவிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த தொழுநோய் பிச்சைக்காரர் இல்லம் கோவை நாடாளுமன்றத் தொகுதியிலே, தேர்தல் நடைபெறப்போகிற இடத்திலே இல்லை, அந்த இடம் தேர்தல் நடைபெறப்போகின்ற சட்டமன்றத் தொகுதியிலும் இல்லை. வேறு ஒரு தொகுதியிலே இருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இருந்தாலும் கோவை ஜில்லாவிலே இருக்கிற இடம்தான் என்று நினைக்கிறேன். அந்த விழாவிற்கு ஐந்து அமைச்சர்கள் போக வேண்டுமா? சென்னையிலிருந்து கோவைக்குப் போக என்ன செலவு ஆகிறது, அமைச்சர்கள் சென்றால் அத்தனை பரிவாரங்களும் செல்லவேண்டுமே, என்ன செலவு ஆகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். பிச்சைக்காரர் விஷயத்திலே விளம்பரம் தேடிக்கொள்ளக்கூடாது. நிர்வாகத்தை செம்மையாக நேர்மையாக நடத்த இயலாத அரசு இந்த அரசு, செயலற்ற அரசு இந்த அரசு என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Mr. Chairman, Sir, I wish to say a few words on His Excellency the Governor's Address. Though in his address the Governor has referred to certain important schemes of the Government which are intended to improve the condition of the poor, yet he has left out many important burning problems of the day. They are the soaring prices with regard to foodstuffs, scarcity of cement, scarcity of fertilisers and the corrupt practices prevailing in the distribution of fertilisers.

[Thiru K. S. Kothanda Ramiah] [1974 சனவரி 23]

(பிற்பகல் 1.00)

He has not made reference to linguistic minorities of the State. There are linguistic minorities in large numbers in this as well as in other States. When this country was divided on linguistic basis 18 years back, safeguards were provided by the Government of India Act on the recommendations of the Linguistic Minorities Commissioner. But the pity is the State Government has not fully implemented the safeguards provided for the linguistic minorities. What I want to say is the expression to linguistic minorities is humiliating. It is not clearly stated as to what percentage of population would constitute a 'minority'. Even if there are 20,000 people speaking a particular language that is different from the State language, they are considered as constituting a minority. Unless a correct definition is given, even if there are 20 lakhs, of people speaking they come under 'minorities'. I appeal to the Hon. Chief Minister and the Minister for Education that in the coming Zonal Committee meeting, they may kindly place facts and figures and get a correct definition for the term 'minority' or we may not have as I, II, III languages.

Coming to the other problems, the Governor has stated that the south-west monsoon has been sub-normal in some parts and abnormal in other parts. In Dharmapuri district in Hosur and Denkanikota taluks, it has been sub-normal. They had no rainfall and crops have failed there. It is stated by the Governor that 14 irrigation schemes at a total cost of Rs. 15.90 crores have been formulated in drought prone areas. In this connection I want to say that for Hosur and Denkanikota taluks, there is the Dhoddahalle and Kelavampali project. When the Hon. Chief Minister was Minister for Irrigation some years before, he has sanctioned the first scheme. But in spite of lapse of four or five years, it has not been implemented. Let it be implemented quickly. The second scheme is the construction of a big dam at Kelavarapari which would irrigate about 6,000 acres of land. When I asked the Chief Engineer (Irrigation) he told me that proposals had been sent to Government. I do not know whether they have been included in this year's budget. If not done, it may be included.

1974 சனவரி 23] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

Coming to village roads, it is said that if a village has population of 1,500, it should have a village road. There are number of villages having population less than that. The Hon. Chief Minister stated in Assembly that such villages might be grouped and roads provided for them. Let it be made known to authorities and roads provided accordingly. Many of the craft roads are not metalled properly. First Government sanctions money. Roads are laid. It is not metalled. It is washed away in rains. Again money is spent for metalling. This double payment may be avoided if metalling is done in the first instance itself.

It is said that waters of Cauveri at Mettur project, is utilised for irrigation, etc. In this connection the member Thiru Latheef was also saying that in Pennar there was no water. There is also the cry of water for Coimbatore. What I say is, let the waters of Krishna and Godavari be brought to Srisailem and from there to Kolar and from there to Hosur and Denkanikota (which are our table land) and from there it can be let into Cauvery. By this diversion, the districts of Dharmapuri, Coimbatore and North Arcot will have plenty of water. Let it not be taken to Chingleput first as Krishna-Pennar project. If what I suggest is done, it will help to solve the water problem of Coimbatore and Dharmapuri and North Arcot districts. With these words, I conclude.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே நம்முடைய அரசின் குறிக்கோள் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வறியவர்கள், வாழ்க்கையில் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், வாழ்வில் வளம்பெற வேண்டுமென்ற கொள்கையை இலட்சியமாகக் கொண்டு செயல்படுவதற்கு 91 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறது என்று சொல்லும்பொழுது இந்த அரசினுடைய சாதனைகளை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் நம்முடைய தமிழகத்தில் இன்றுள்ள நிலைமை என்ன என்பதை நன்றாகப் பார்த்தால் நாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள், திட்டங்கள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதை நாம் அலோசனை செய்து முடிவு செய்ய முடியும்.

[திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்] [1974 சனவரி 23]

தேசிய மாதிரி சர்வேயில் 55 சதவீதத்துக்கு மேல் நபர் ஒன்றுக்கு 79 காசுக்கும் குறைவாகவே சம்பாதிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலோரி விலையை இந்தச் செலவின் அளவு பெற முடியாது என்று கூறப்படுகிறது. பள்ளிக் குழந்தைகளில் 36 சதவீதம் பேர் ஊட்டக்குறைவில் உள்ளவர்கள் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சூல் பெற்ற தாய்மார்கள், கைக் குழந்தை உள்ள தாய்மார்கள் பெருமளவிற்கு இரத்த சோகைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவில் முதலமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், கீழ் மட்டத்திலுள்ள 30 சதவீதம் மக்களின் சராசரி தனி நபர் வருமானம் 37 ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாட்டு மக்களின் ஊழியர்களாக உள்ள சில பகுதியினர் உள்பட கூடுமான வரையில் நன்மையைப் பெற்று வரும் அதே நேரத்தில் நம் மக்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் அதிக வறுமையில் வாடி யிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையே இருக்கக்கூடிய வித்தியாசத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசும் மாநில அரசும் செயல்பட்டாலும் கூட இன்னும் ஏழைகள் ஏழைகளாகத் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சென்ற ஆண்டு பங்களாதேஷ் அமைக்கப்பட்டபோது நில் முதலாளிகள் நூல் விலையைத் தாறுமாறாக ஏற்றிவிட்டார்கள். பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் எவ்வளவு லாபம் சம்பாதித்தார்களோ அதை எல்லாம்விட கடந்த ஆண்டு ஏராளமாகச் சம்பாதித்து விட்டார்கள். இதனால் கடந்த ஆண்டு நெசவாளர்கள் நூல் கிடைக்காமல் பெருத்த அளவுக்குக் கஷ்டப்பட வேண்டியிருந்தது.

நம்முடைய நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. வேலை வாங்கித் தரவேண்டுமென்று எங்களிடம் தினசரி வருகிறார்கள். தனிப்பட்ட பலசரக்குக் கடைகளிலோ, தனியார் ஸ்தாபனங்களிலோ வாங்கிக் கொடுக்கட்டுமா என்று கேட்டால் வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்காரில்தான் வேலை வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்குத் தனிப் பட்ட முறையில் வியாபாரம் செய்தால் பலவிதமான கஷ்டங்கள், அன்பறுத்தல்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் வேலையில் நுழைவதற்குக் கஷ்டம் இருந்தாலும் நுழைந்தாவிட்டால் அதிகப்பட்ச

1974 சனவரி 23] [திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்]

ஊதியம் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் கூட தொழில் செய்ய ஆர்வம் இல்லை. தனிப்பட்டவர்கள் தொழிலில் ஈடுபட சர்க்கார் எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். படித்த எஞ்சினியர்கள் அவர்களுக்கு என்று சங்கம் அமைத்து சர்க்கார் நிதி உதவி பெற்று தொழில்களில் ஈடுபட வேண்டுமென்ற முறையில் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் உத்தியோகத்துக்கு வராமல் அப்படித் தனியாகத் தொழில் செய்ய முன் வருகிறவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு அதிகமான உதவி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உதவி செய்வதைச் சர்க்கார் கொள்கையாக வகுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஓரளவு வேலையில்லாப் பிரச்சினை தீரும்.

பல கட்சிக்காரர்களும் தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, ஏழைகளுக்கு உதவி செய்ய எந்தக் கட்சியும் இல்லை. ஆர்கனைஸ்டு லேபர்களாக மாதம் 200, 300, 400 ரூபாய் என்று வாங்கக்கூடியவர்களைப் போராட்டம் செய்யத் தூண்டுகிறார்களே தவிர, தனிப்பட்ட இடங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையை உயர்த்தக்கூடிய போராட்டங்களைச் செய்ய முன்வரவில்லை. மாதம் 250 ரூபாய்க்குக் குறைவாக சம்பளம் பெறக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்ய சர்க்கார் ஒரு திட்டம் கொண்டு வர வேண்டும்.

நெசவாளர்களில் பெரும்பாலோர் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு நூல் கிடைக்கவில்லை. தொழிலமைச்சர் அவர்கள் நெசவாளர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. அவர்களைக் கூட்டுறவின் கீழ்க் கொண்டு வந்து வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும். அதற்காகப் பல கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை அமைப்பது சர்க்கார் கொள்கை என்று தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால் போதிய பணம் கொடுப்பதில்லை. கன்கான்ஸ் கிடைக்காமல் ஆரம்பப் பணிகளாகவே இருக்கின்றன. ஒரு வருஷத்திற்கு எவ்வளவு டரன் ஓவர் என்று பார்த்து அதில் 25 சதவிகிதத்தான் கடன் வழங்கப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டு நூல் கிடைக்காதபோது தறிகள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை. இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் பாங்கில் டரன் ஓவரைக் காட்ட முடியாமல் போகிறது. அதனால் அவர்கள் கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்குக்

[திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்] [1974 சனவரி 23]

கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. திரு. சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையில் தெளிவாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கொள்கைப்படி எல்லா நெசவாளர்களையும் கூட்டுறவில் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கவேண்டும். வங்கியில், டர்ன் ஓவர் இருந்தால்தான் பணம் கொடுப்போம் என்று சொல்லக்கூடாது. 45 சதவிகிதம், 50 சதவிகிதம் கடனாகத் தர வேண்டும். இவ்வாறு சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் இருக்கக்கூடிய நெசவாளர்கள் 100-க்கு 30 பேர்தான். 70 பேர் வெளியே தனிப்பட்ட மாஸ்டர்களிடம் வேலை பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏந்தவித உதவியும் செய்ய தற்போது திட்டமில்லை. பொருள் உதவி செய்ய பினான்ஸ் கார்ப்ப ரேஷன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரம் போதாது. அவர்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தையும் கொண்டு வரவேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

நார்ப்பட்டு நம்முடைய மாநிலத்திற்குச் சரிவரக் கிடைப்ப தில்லை. பம்பாயில் ரீஜனல் கமிட்டி என்று அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லை. மில் ஓனர்ஸ் நார்ப்பட்டு கிடைக்கும்போது கொடுத்துத் தான் ஆகவேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. வாலண்டரி ஸ்கீம் என்று சொல்லி இஷ்டப்படி கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் சரியாக வருவ தில்லை. நெசவாளர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்றால் இல்லை. ஏற்கனவே வாங்கி வரக்கூடிய வணிகர்கள் அதை அப்படியே வாங்கி பம்பாய் மாநிலத்திலேயே அதிக விலைக்கு விற்று விடுகிறார் கள். அக்ரிமென்ட் டிசம்பர் மாதத்தோடு தீர்ந்து விடுகிறது. அரசே எல்லா நார்ப்பட்டையும் வாங்கி நெசவாளர்களுக்கு நேரடி யாகப் போய்ச்சேர வழி செய்யவேண்டும். சாட்டுகள் வழங்கி விநியோகம் செய்வதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் உண்மையான நெசவாளர்கள் கார்க்களைப் பெற்றிருக்கிறார்களா என்பதையும் கண்காணித்துக் கொள்ளவேண்டும். பல பேர் கார்க ளை வாங்கி லாபத்திற்கு விற்பது சகஜமாக இருக்கிறது. தவறு நடந்தால் கோர்ட்டு மூலமாகத் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நியதி ஏற்படுத்த வேண்டும்.

1974 சனவரி 23] [திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்]

பத்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு, பணி புரிபவர்களுக்கு ஏராளமாகக் கட்டடங்கள் கட்டினார்கள். இப்போது கட்டடங்கள் மிக மிகத் தேவை. மதுரை போன்ற நகரங்களில் வீட்டு வாடகை மிக அதிகம். தமிழ்நாடு வேண்டுமென்றால் இவ்வளவு சதுர அடி இடம் நிச்சயமாகத் தேவை என்ற நிலை இருக்கிறது. அவ்வளவு இடத்திற்கு 70, 80 ரூபாய் வாடகை சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, நெசவாளர்களுக்கு சப்சிடைஸ்டு ரெண்டில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம் : பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஆறு ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் 129 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு சிறு, நடுத்தரப் பாசன வசதிக்காக அவ்வளவு பெரிய தொகையை ஒதுக்கியிருந்தார்களா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை அல்லது ஆளுநர் உரையை எடுத்துப் புரட்டிப் பார்த்தால் ஒரு பத்து அல்லது பதினைந்து கோடி ரூபாய் அளவிற்கு சிறு, நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கியிருந்தார்களோ தவிர பெருமளவிற்கு, 129 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அப்போது ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் விவசாயத்தை உன்னிப்பாகக் கவனித்து ஒதுக்கியது கிடையாது. ஆகவே விவசாய விருத்தியும் இல்லை. உணவு உற்பத்தி கூடுமளவிற்கு அல்லது நம் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்கிற அளவிற்கு உணவு உற்பத்தியும் இருந்ததில்லை. அதற்கு மாறாக மின் ஒளி விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு நிதிஒதுக்கீடு செய்து அத்திட்டங்களை எல்லாம் விரைவில் நிறைவேற்றுகிற நல்லதொரு நிர்வாக இயந்திரமும் இருந்த காரணத்தினால் தமிழ்நாடு தன்னிறைவு பெற்று உபரி மாநிலமாக ஆகி அண்டை மாநிலங்களான மைசூர், ஆந்திரா, கேரளா போன்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் அவர்கள் கேட்கிற அளவிற்கு உணவுப்பொருள் வழங்குகிற தன்மையை இப்போது காண்கிறோம். நம்முடைய அமைச்சரவை,

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்] [1974 சனவரி 23]

குறிப்பாக விவசாயத் துறை, செலுத்திய நாட்டம் காரணமாக, நில அபிவிருத்திக் கடன்கள் ஏராளமாக வழங்கியதால் விவசாயிகளிடையே ஒரு மறுமலர்ச்சியை, ஒரு நல்ல உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதன் விளைவாகத்தான் நம் மாநிலம் இன்று ஒரு உபரி மாநிலமாக இருக்கிறது என்று பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த வேகம் குன்றிவிடாத அளவிற்கு, குறையாத அளவிற்கு கூடுதலாக சிறப்புப் பாசனத் திட்டங்களுக்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

அடுத்து, உரத் தட்டுப்பாடு அல்லது குறைவு இருக்கிற தன்மையைக் காண்கிறோம். மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில் அதை நீக்குவதற்குரிய வகையில் அதற்கான வழிவகைகளை ஆராய்ந்து சொல்லியிருக்கிறது என்பதோடு கூட மாநில அரசுக்குள்ள அதிகார வரம்பிற்குள் அல்லது நிதிவசதியின் அடிப்படையில் அந்த உரத் தட்டுப்பாட்டை நீக்க முடியுமா என்றால் இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலையில் அது முடியாது, மத்திய அரசு நம் உதவிக்கு வந்தேயாகவேண்டும் என்ற தன்மையைச் சுட்டிக்காட்டி மேலும் நம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக மத்திய அரசின் உதவி தேவைப்படுகிறது, உர ஒதுக்கீடு நமக்கு அதிகமாகத் தேவை படுகிறது என்பதும் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தாற்போல் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி எந்த அளவிற்குக் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் கோட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இதை ஆதரித்து மத்திய அரசிடம் வாதாடுகிற முறையில் மத்திய அரசின் ஓரவஞ்சனையை அல்லது மாற்றுவதாய் மனப்பான்மையில் நடந்து கொள்கிற தன்மையை தங்கள் உரையில் எடுத்துக் காட்டுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் யாரும் அப்படி எடுத்துச் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. ஆளும் கட்சியானாலும், எதிர்க்கட்சியானாலும் எல்லோரும் சேர்ந்து நம் மாநிலத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு மத்திய அரசு முட்டுக்கட்டை இட்டால், மத்திய அரசு உதவ மறுத்தால் அதைக் கண்டிக்கிற மனப்பான்மை ஆளும் கட்சிக்கும் இருக்கவேண்டும், எதிர்க்கட்சியினருக்கும் இருக்க வேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஏன்

1974 சனவரி 23] [திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

அப்படி இல்லை என்பதைப்பற்றி யோசிக்கும்போது, இவர்கள் எக்கேடு கெட்டுப் போனாலும் போகட்டும், குறை இருந்தால் இந்த ஆட்சியைக் குறை சொல்லலாம், நிதி இல்லாமலிருந்தால் வேண்டிய வசதிகளை இவர்களால் செய்யமுடியாது என்ற மனப் பான்மையில்தான் அவர்கள் கண்டிக்கவில்லை என்று நாம் நினைக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல் சிறிய, நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களுக்காக நிறைய ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொன்னேன். குறிப்பாக நம் மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் வறட்சியான நிலையில் மற்ற மாவட்டங்களோடு விவசாயத் துறையில், கல்வித் துறையில், மற்ற மற்றத் துறைகளில் சமமான மாவட்டங்களாக இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை. மற்ற மாவட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது எல்லாத் துறைகளிலும் பிற்போக்காகத்தான் இருக்கின்றன இந்த மாவட்டங்கள். ஆகவே இதற்காக நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசோடு வாதாடி சிறப்பு நிதியாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இரண்டு கோடி ரூபாய் பெற்றுத் தந்தார்கள். அந்த இரண்டு கோடி ரூபாயில் இந்த மாவட்டங்கள் முன்னேற முடியுமா என்று கேட்டால் இல்லை. சிறு நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தர அரசு திட்டமிடுகிற நேரத்தில் இந்த மாவட்டங்களுக்காக தனியாக சாதாரணத் திட்டங்களில் கூட தனியாக சில திட்டங்களை எடுத்து அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏறத்தாழ இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் எங்கெங்கு இருக்கின்றன என்று ஆய்வு எல்லாம் செய்யப்பட்டு 67 சிறிய, நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்கள் அரசின் பரிசீலனைக்கு வந்தன. அவைகளில் ஐந்தாறு திட்டங்கள்தான் எடுக்கப்பட்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. மீதி உள்ள திட்டங்களில் குறைந்தது பத்து திட்டங்களையாவது இந்த ஆண்டு எடுத்து நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அவைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

[1974 சனவரி 23]

தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்து மிகப் பிரத்தியட்சமான, அலுபவ ரீதியான ஒரு முடிவை நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஜமீன், மிட்டா இருந்த இடங்களில் இருக்கிற ஏரிகள், குளங்கள், கண்மாய்கள் எல்லாம் பழுதுபார்க்கப் படாமல் எப்படி இருந்ததோ அப்படியே விடப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கின்றன. அதற்காகத் தனிக் கவனம் செலுத்தி நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. தர்மபுரி மாவட்டத் திலுள்ள முக்கால் பகுதி நீர்ப்பாசன வசதிகளும் ஜமீன், மிட்டாப் பகுதிகளில் உள்ளனவாக இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த நிதி ஒதுக்கீடு அவற்றிற்கு பெரிதும் பயன்படும். அடுத்து, சின்னாறு நீர்த்தேக்கம் திட்டத்தை தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 107 லட்சம் ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு உத்தேச மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. அந்த 107 லட்சம் ரூபாய் உதிப்பீடு மாறி இன்றைய நிலையில் அதற்கு 170 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று திருத்த மதிப்பீடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கால தாமதத்திற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அணைப் பகுதியில் மாரண்டஹள்ளியில் இருந்து 500, 600 ஆள்கள் செல்லவேண்டும், அதற்கான சிமென்ட் போன்றவை செல்லவேண்டும். அப்படிச் செல்கிற வழியில் சின்னாறு வருகிறது. குறுக்கே மேம்பாலமும் இல்லை. அப்படி ஒரு மேம்பாலம் இல்லாத காரணத்தினால் வெள்ளக் காலத்தில்—ஆண்டுக்கு மூன்று மாதங்கள் நான்கு மாதங்கள் வெள்ளம் இருக்கிற நிலையில்—வேலை தடைப்படுகிறது. அப்படி வேலை தடைப்படுவதன் காரணமாக அதை நிறைவேற்றுகிற காலம் நீட்டிக்கப்படுகிறது. அதன் காரணமாக 107 லட்சம் ரூபாய் என்பது 170 லட்சம் ரூபாயாக அதிகரித்திருக்கிறது. மூன்று ஆண்டுக் காலமாகியிருக்கிறது. திட்டம் இன்னும் நிறைவேறியபாடிಲ್ಲ. அந்த அணைக்குக் கீழே பல சிற்றாறுகள் வருகின்றன. அணை கட்டிய பின்னாலும் கூட அங்கு ஒரு மேம்பாலம் கட்டினால்தான் எல்லா மக்களுக்கும் பயன்படும். (மணியடிக்கப் பட்டது.)

திட்ட அதிகாரிகள் 107 லட்சம் என்பது 170 லட்சம் ரூபாயாக உயர்ந்து விட்டதால் மேம்பாலம் போட முடியாது, தார் பாதை போட முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். இதை நெடுஞ்சாலைத் துறையினர்தான் எடுத்துச் செய்யவேண்டுமென்கிறார்கள். இந்த

1974 சனவரி 23] [திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்]

நிதி ஆண்டிலாவது அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அந்த ஆக்கப் பணிகளைச் செய்யவேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு கால்கோள் செய்ய வருவதாக ஒப்புதல் அளித்து தவிர்க்க முடியாத காரணத்தினால் வரமுடியவில்லை. இன்னும் ஒன்று அல்லது ஒன்றரை ஆண்டுக் காலத்தில் அத்திட்டம் முடிவடையும் நிலையில் இருப்பதால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வருகிறபோது அந்த மேம்பாலமும், தார் ரோடும் இருக்கவேண்டும். அதற்குரிய வகையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தரவேண்டும். (மணியடிக்கப் பட்டது). அதோடு தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு மருத்துவ மனை ஒன்றுக்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை 1.30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

52. Notification issued with G.O. Ms. No. 593, Home, dated the 3rd March 1973 in regard to exemption from payment of tax in respect of a tractor and trailer transferred from CARE, Tamil Nadu to Muthiah Polytechnic, Chidambaram. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

53. Notification issued with G.O. Ms. No. 2033, Rural Development and Local Administration, dated the 20th September 1973 in regard to preliminary notification for declaration of the areas forming the Walajapet Local Planning Area under the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1973). [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]